

Store muligheder midt i stor ustabilitet; Vi er endnu ikke i smult vande

Leder fra LaRouche PAC, USA, 20. nov., 2017 – De aktuelle begivenheder udviser store muligheder – der er knyttet til det nye paradigme med den nye, globale Silkevej, men udviser samtidig stor ustabilitet og store farer, knyttet til den vedvarende monetarisme, geopolitik og det vedvarende forsøg på at opretholde imperiedominans.

I dag fortsatte præsident Donald Trump med at understrege betydningen af sin Asientur i åbningsbemærkninger til et møde i sin regering. Han talte om handel.

»Vi er netop vendt hjem fra en historisk, 12 dage lang rejse til Asien. Overalt, hvor vi kom, blev den amerikanske delegation modtaget med enorm gæstfrihed og respekt ... Med os tilbage bragte vi for \$300 mia. i aftaler, der meget vel kunne nå op på \$1 billion i den allernærmeste fremtid. Det betyder jobs for USA på et meget højt niveau ... «

Derefter mødtes Trump med udenrigsminister Rex Tillerson og USA's FN-ambassadør Nikki Haley, midt i flere situationer, der udgør stor fare, og som ikke kan løses, med mindre USA og det transatlantiske område tilslutter sig det fremstød for fred og udvikling, som Bælte & Vej Initiativet tilbyder.

Saudi-Arabien, sammen med Det forenede Kongerige (U.K.), slår på krigstrommer for handling mod Iran og Hezbollah. I søndags blev der, efter anmodning fra saudierne, afholdt et møde i Kairo for udenrigsministre fra den Arabiske Liga. Efter at mange talere fordømte Iran, meddeltes det, at man ville briefe FN's Sikkerhedsråd om anklager imod Iran og måske kræve

fremtidig handling. I mellemtiden fortsætter grusomhederne, der begås af Saudi-Arabien med assistance fra USA, i Yemen.

Denne forfærdelige situation bør ses i kontrast til den modsatrettede dynamik i Asien. Rusland, Tyrkiet og Iran samarbejder i den syriske krise om at besejre ISIL i alle dets former. Den 22. nov. vil den russiske præsident Putin, den tyrkiske præsident Erdogan og den iranske præsident Rouhani mødes i Sotji, Rusland, for at drøfte, hvordan man skal bringe yderligere stabilitet til Syrien og bevæge sig hen imod det russiske forslag for en Kongres for National Dialog. I søndags faldt en af de sidste ISIL-enklaver, byen Abu Kamal, til den syriske regering.

I Sydasien er der nye initiativer i gang for at finde en løsning på den desperate situation, hvor 600.000 rohingya-flygtninge nu er i Bangladesh, hvortil de er flygtet fra fortsatte stridigheder i Myanmar. I weekendens løb mødtes den kinesiske udenrigsminister Wang Yi med ledere fra Myanmar og meddelte, at man ville fordoble indsatsen for Bælte & Vej Initiativets Kina-Myanmar Økonomiske Korridor, og man drøftede en trepunkts-handleplan, som Kina har foreslået, for at tackle nødsituationen med flygtningene: 1) en våbenstilstand; 2) betingelser, der fastsættes af Bangladesh og Myanmar, for, at flygtningene kan vende hjem; og 3) afhjælpning af fattigdom i Myanmar.

Disse to eksempler – Syrien og Myanmar – viser, hvordan betydningsfulde magter konfronterer kriser og konfererer med det specifikke forsæt at udarbejde løsninger. De markerer en fremgangsmåde over for virkeligheden, der enten er fraværende eller også i øjeblikket bliver forsætligt modgået af de fleste af eliterne i Europa og USA, der har forskanset sig i det gamle, døde, geopolitiske paradigme.

I dag påpegede Helga Zepp-LaRouche den igangværende regeringskrise i Tyskland. I går aftes brød forhandlingerne om at danne en koalitionsregering sammen, da de Frie Demokrater

trak sig ud. Den tyske præsident Frank-Walter Steinmeier opfordrede efter et møde med den midlertidige kansler Angela Merkel alle sider til at genoverveje og sagde, »Vi står over for en situation, der ikke har eksisteret i Forbundsrepublikkens historie ... i næsten 70 år.« Zepp-LaRouche kaldte situationen »forfærdelig, men ikke overraskende« og påpegede det underliggende problem: lederne og partilederne i Tyskland og i hele Europa har ingen vision for fremtiden. Hvordan skal de genoverveje? De er »totalt idéforladte«. De lever i et domæne, der udgør en parallelvirkelighed, så de har ingen impuls til at genoverveje og ændre deres aksiomer og få en diskussion om handlinger.

Dette lægger vejen vidt åben for det, vi gør, for at støtte en ny æra til menneskehedens fordel, men, formaner Zepp-LaRouche, »Vi er endnu ikke i smult vande«.

Foto: Præsident Donald J. Trump besøger Vietnam, 11. nov., 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Den dybereliggende proces bag Alma Deutschers musikalske geni (på dansk). Af Michelle Rasmussen

*Jeg ønsker at skrive skøn musik – musik, som gør verden bedre.
– Alma Deutscher.*

... Vores politiske bevægelse (Schiller Instituttet og LaRouche-bevægelsen) er dedikeret til ideen om, at alle børn kan blive genier, hvis deres kreative potentiale udvikles. Dette er Alma

et bevis på.

Vi er overbevist om, at menneskehedens vigtigste udfordring består i at udvikle en strategi for udløsning af kreativiteten hos alle mænd, kvinder og børn, og at en afgørende metode til at opnå dette er gennem at genopleve fortidens kreative opdagelser. Også dette er Alma et bevis på.

Og vi er fast besluttet på at skabe en ny, global renæssance, for hvilken renæssance nye musikkompositioner, baseret på principperne for den mest storslåede, klassiske musik, vil være med til at vise vejen. Og igen, Almas unge, musikalske sind og sjæl beviser allerede, at dette er muligt.

See also the english version of the article [here](#).

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche om præsident Trumps Asientur og det nye paradigme Schiller Institut Nyt Paradigme Webcast, 16. nov., 2017; dansk udskrift

Dette webcast har til formål at gøre folk aktive; gå med i Schiller Instituttet; hjælp os med at udbrede den idé, at en

ny relation mellem nationer absolut er mulig og allerede er ved at blive til virkelighed. Så sid ikke på sidelinjen. Bliv aktiv sammen med os, for dette er en af de perioder, der har et enormt potentiale. I sidste uge talte vi om Murens fald og den store, historiske chance, dette repræsenterede; men jeg mener, at, hvis man ser på den mulighed, at menneskeheden kan bevæge sig ind i en total ny æra, hvor der er velstand for alle; fred mellem nationer definerer en ny civilisationsæra. Det er min absolutte overbevisning, at, under forudsætning af, at der ikke kommer en stor tragedie som et finanskrak, for hvilken der ikke gennemføres nogen løsning i tide, eller en anden krise, der sparkes i gang omkring en eller anden hændelse, en 'fake' historie; jeg mener, at det nye verdenssyn, denne idé om, hvad Vestens populærkultur er blevet til, eller hele kulturen, hvor alt er tilladt, ingen kriterier, ingen standard, ingen moralskhed; det er noget, der ikke kan holde. Det er en falsk tro, det er en ideologi; det er en afsporing af menneskets sande natur, og jeg tror, det vil forsvinde på samme måde, som skolastikken forsvandt, fordi det var en utilstrækkelig idé, der var knyttet til en bestemt periode i Europas historie i middelalderen. Det forsvandt; i dag har vi ingen skolastikere, i hvert fald ikke i denne gamle form. Jeg er overbevist om, at vi har en chance for at få en ny renæssance, at få en opløftelse af folk, hvor alle kulturers, alle planetens nationers bedste traditioner bliver genoplivet; og ud af dette kan vi skabe en ny renæssance. Jeg mener, dette er en absolut realistisk mulighed. Så være glad og gå sammen med os!

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche opfordrer amerikanere til selv at finde ud af, hvad der virkelig skete på præsident Trumps tur til Kina

Leder fra LaRouche PAC, USA, 16. nov., 2017 – Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, opfordrede i dag det amerikanske folk til at se bort fra løgnene og udelukkelse, som dominerer USA's og Europas medier, om præsident Trumps tur til Kina, og i stedet selv undersøge de historiske begivenheder, der fandt sted. På sit faste, ugentlige Nyt Paradigme-webcast [torsdage] sagde Zepp-LaRouche:

»Jeg mener, det er meget vigtigt, at vore amerikanske seere og forretningsfolk i hele verden virkelig undersøger dette selv; lad jer ikke nøje med det, medierne rapporterer. Få fat i talerne, der alle er arkiveret; lyt selv til dem. Gå ind på kinesisk fjernsyn.

Dette er virkelig en appel til folks fornuft, om ikke at lade sig narre af medierne og ikke gå i en propagandafælde som under den Kolde Krig. Det modsatte af, hvad medierne beretter, finder sted. Vore lyttere og seere – hvilket vil sige, dig – jeg beder jer om at tage tid til at skaffe jer viden; opbyg jeres egen dømmekraft. I behøver ikke tro på os, men prøv at gå til kilderne og dan jer et indtryk på første hånd af, hvad det er, der virkelig finder sted, og ikke, hvad medierne

siger.«

I sit webcast gav Zepp-LaRouche sine seere en kort gennemgang af, hvad der fandt sted på turen:

»Jeg mener, det er begyndelsen til en ny æra for strategiske relationer mellem USA og Kina, som Xi Jinping har sagt. Det, de gjorde for at modtage Trump og give ham den største ære, med karakteristikken 'statsbesøg-plus'; og præsident Xi Jinping sagde endda, at dette var et 'statsbesøg-plus-plus'. De rullede den røde løber ud, så at sige, på en måde, de aldrig har gjort for nogen anden, udenlandsk standsperson siden før Folkerepublikken Kinas eksistens.

»De gjorde det, at de på den første dag introducerede præsident Trump til Kinas gamle kultur. Til dette formål lukkede de af for den Forbudte By i en hel dag, og dernæst holdt de en gallamiddag i en af paladserne. De opførte tre forskellige Beijing-operaer; de viste ham restaureringen af kunst, kunsthåndværk og lignende ting. Præsident Xi var selvfølgelig turguide for det hele. Enhver, der har læst eller lyttet til hans taler, ved, at han er meget dannet inden for kinesisk historie, men også inden for universel historie; så dette er virkelig en utrolig ting. Der var selvfølgelig også andre aspekter, som handelsaftaler for \$300 mia., men dette var angiveligt kun begyndelsen, og dette beløb ville snart blive tredoblet.

Men jeg mener, at det, der var langt vigtigere – hvor vigtige, de økonomiske aftaler end er, og dette vil jeg ikke ignorere – men jeg mener, det var langt vigtigere med den dybe, menneskelige overensstemmelse mellem disse to præsidenter. Jeg vil gøre noget, jeg ikke normalt gør, men, i betragtning af det faktum, at medierne i den grad har forvrænget det, der har fundet sted på dette besøg – hvis de da overhovedet har rapporteret om det – jeg vil gerne oplæse for jer et citat fra det, præsident Trump sagde i sine kommentarer til denne modtagelse. Han sagde,

'I går besøgte vi den Forbudte By, der står som et stolt symbol på Kinas rige kultur og majestætiske ånd. Jeres nation er et vidnesbyrd om tusinder af års levende historie, og i dag var det en fantastisk ære at blive modtaget af den kinesiske delegation her i Folkets Store Hal. Dette historiske øjeblik byder begge vore nationer på en utrolig mulighed for at fremme fred og fremgang, sammen med andre nationer i hele verden. Med et kinesisk mundhelds ord, 'vi må bære sagen fremad, og skabe fremadrettet ind i fremtiden'. Jeg er overbevist om, at vi kan virkeliggøre denne vidunderlige vision, en vision, der vil være så god og faktisk så storslået for både Kina og USA'.

Han fortsatte dernæst,

'Så vi kommer fra forskellige steder og fjerne egne. Der er meget, der forbinder Øst og Vest. Begge vore lande blev bygget af mennesker med stort mod, en stærk kultur og ønsket om at forcere uvejsomt, ukendt terræn ind i store farer, som de overvandt. Det amerikanske folk har dyb respekt for jeres lands arv og landets befolknings ædle traditioner. Jeres gamle værdier bringer fortiden og fremtiden sammen i nutiden. Så smukt! Det er mit håb, at det amerikanske og kinesiske folks stolte ånd vil inspirere vore bestræbelser på at opnå en mere retfærdig, sikker og fredelig verden. En fremtid, der er vore forfædres ofre og vore børns drømme værdig'.«

Som et eksempel fremdrog Zepp-LaRouche den nedsættende dækning i den tyske »ansete, autoritative avis«, *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, som kaldte den kinesiske behandling af præsident Trump for »pomp og pragt« og »et spil for at føre bag lyset«.

»Det virkelige billede af Trump er ikke det billede, man får fra medierne. Jeg har faktisk aldrig set en sådan skandale og kynisme som det, der nu udtrykkes mod Trump. Lige bortset fra mod min mand, selvfølgelig, og en lignende behandling disket ud mod præsident Putin og præsident Xi. Men enhver, der har været i den Forbudte By, som har været de kinesiske kejseres

palads siden det 15. århundrede – man kan ikke andet end at blive imponeret af den majestætiske arkitektur, skønheden i opbygningen, møblerne og hele fremvisningen af kinesisk kunst. At kalde det 'pomp og pragt' viser blot, hvor fuldstændig uvidende, disse bladsmørere virkelig er.«

Zepp-LaRouche sagde, at løftet om gode relationer mellem Kina og USA, som skabes af præsidenterne Trump og Xi, er presserende nødvendigt. USA har presserende behov for at genopbygge sin infrastruktur og sætte sin industri til at arbejde for menneskehedens fælles interesser. Dette kan opnås, hvis USA tilslutter sig Bælte & Vej Initiativet. I foråret sagde Zepp-LaRouche, at, hvis præsident Trump gik med i Bælte & Vej Initiativet og udbedrede USA's relationer med Kina og Rusland, »kunne han blive én af de største, amerikanske præsidenter nogensinde«. Efter Beijing-turen »gør Trump det faktisk«, sagde Zepp-LaRouche.

[Hør hele Zepp-LaRouches webcast.](#)

Briterne tvunget til at gå til modangreb mod Trump/Putin/Xi-samarbejde i deres eget navn

Leder fra LaRouche PAC, USA, 15. nov., 2017 – Briterne har flere gange forsøgt at undergrave deres opkomlinge-udbryderkoloni i Amerika ved militære midler. Men, da Lincoln mobiliserede nationen imod den britiskanstiftede Konføderation, baseret på de højeste moralske principper, der er indskrevet i vores Forfatning – og med hjælp fra den

russiske flåde, der blev sendt ind i havnen i New York og San Francisco som en advarsel til briterne om at holde sig væk – besluttede London, at de måtte ændre taktik. Siden da har de gjort alt, der stod i deres magt, for at undergrave disse højere, moralske principper og bruge USA som den »dumme kæmpe« til at håndhæve den britiske, økonomiske og militære dominans over planeten. Franklin Roosevelt, der gik i forening med Rusland og Kina for at besejre fascisme, var et problem for dem, hvorimod den lille mand, Harry Truman, gjorde, hvad de ønskede og begik masse mord med atomvåben og vedtog Churchills Kolde Krig for at afslutte FDR's amerikanske samarbejde med Rusland og Kina og førte »anti-kommunistiske« krige mod befolkningerne i Afrika og Sydøstasien.

Men det undergravende fremstød, der alt for ofte er blevet overset, er af kulturel art. Den amerikanske tro på fremskridt, på uafhængighed for alle suveræne nationer og på Leibniz' »stræben efter lykke«, måtte aflives, hvis det britiske imperiesystem skulle bevares. Til dette formål lancerede de flere sataniske kampagner: den 'Grønne' fordrejning imod fremskridt, lanceret af prins Philips Verdensnaturfond; modkulturen i Europa og USA, finansieret af briterne og CIA og orkestreret af Kongressen for Kulturel Frihed (CCF) under forklædning af antikommunisme; den nye Opiumskrig imod både modkulturens narrede ungdom og de forarmede borgere, der mistede håbet i det »efter-industrielle samfund«. Det hjalp deres sag at trække USA ind i en kolonikrig i Indokina (efter at have myrdet JFK) ved at underminere økonomien og demoralisere Amerikas engang så stolte borgere.

Nu er i USA en præsident blevet valgt, der er åbenlyst helliget til at ødelægge denne britiske imperieideologi – for at etablere venskaber med Rusland og Kina, både om økonomisk udvikling og om krigen mod narko og terrorisme. Af denne grund responderer briterne og deres aktiver i USA på den mest hysteriske måde, og de er til en forandring tvunget til at

gøre det i deres eget navn.

I dag udgav reporter ved Londonavisen *Guardian*, Luke Harding, en bog, der tilsigter at genoplive MI6-agent Christopher Steeles miskrediterede »cash for trash«-dossier – 'penge for skidt' – og som udgør kernen i det Russiagate-kupforsøg imod Trump, som kommer fra Robert Mueller og den partipolitiske klike (som Trump kaldte dem) fra Obamas efterretningsteam. Hardings bog, »Collusion: How Russia Helped Donald Trump Win« (Aftalt spil: Hvordan Rusland hjalp Donald Trump til at vinde), roser Steele og forsikrer os om, at Mueller vil bevise Steeles fantasifulde påstande. Ikke overraskende er Harding også ophavsmanden til »Mafia State – How One Reporter Became an Enemy of the Brutal New Russia« (Mafiastat – Hvordan én reporter blev en fjende af det brutale, nye Rusland), og som handler om ham selv.

Harding erklærer ligeledes, at Steele var den primære efterretningskilde for Obama-administrationens kup i Ukraine i 2014, som åbenlyst støttede nynazister, og som lancerede kampagnen mod Rusland. *EIR* demonstrerede i februar i år, at det samme britiske-/Obama-netværk, der kørte nynazisternes kup i Ukraine, stod bag kupforsøget mod Trump (»Obama-Soros 'farvede revolutioner'; Nazi-kup i Ukraine, 2014; USA, 2017?«).

Dette bekræfter Harding yderligere.

I sidste uge erklærede det britiske monarki åbenlyst sin centrale rolle i den falske »fredsaftale« i Colombia, som i realiteten er en legalisering af den morderiske narko-terroristorganisation FARC, en kampagne, der blev fremmet af Obamas kriminelle rolle i legalisering af narkotiske midler i Amerika.

Den giftige CCF-modkultur må afsløres og udslettes, hvis vore borgere skal vokse til det niveau, der kræves for at stoppe kuppet og for at bringe USA ind i det Nye Paradigme, der nu er

placeret direkte foran dem af Trumps historiske Asienrejse. Både Trump og Xi Jinping beskrev det amerikansk-kinesiske venskab som fundamentet for at løse verdens dybe problemer. Trump overvandt endda dem i sin egen lejr, der forsøgte at forhindre ham i at mødes med Putin. I stedet mødtes de tre gange og talte om nødvendigheden af venskab og samarbejde om bekæmpelse af terrorisme. Senere afviste Trump Russiagate-svindlen og dens fortalere i begge partier og i 'fake news'-pressen.

En verdenshistorisk transformation, inden for videnskab, kunst og statsmandskunst – ligesom transformationen i renæssancen, men nu på global skala – er nødvendig og inden for rækkevidde, hvis vi handler med den nødvendige sans for moralsk mod.

Foto: Det 25. APEC Økonomiske Ledermødes deltagere. Med Ruslands præsident Vladimir Putin og USA's præsident Donald Trump.

Målestokken for strategisk succes

Leder fra LaRouche PAC, USA, 14. nov., 2017 – I bemærkninger på Air Force One på vej hjem fra Filippinerne til USA efter sin 12 dage lange, historieskabende rejse til Asien, karakteriserede præsident Donald Trump rejsen som »enormt succesfuld«, og at de indgåede aftaler til en værdi af \$300 mia. snart ville blive tredoblet.

Men, det er mere end dette.

I et par dusin amerikanske stater – fra Alaska til Vest Virginia og Montana – der har direkte fordel af mange af disse

aftaler, er en følelse af lettelse og endda optimisme ved at vende tilbage i takt med, at udsigten til at komme ud af landets lange, økonomiske mareridt begynder at tage form i folks sind.

Men det er også mere end dette.

En kronik i dag i Kinas *Global Times* går endnu videre og proklamerer i sin overskrift, at »USA's deltagelse i Bælte & Vej er uundgåelig« – et initiativ for en politik, der er markant knyttet til Lyndon og Helga LaRouche. Artiklens forfatter, Wang Yiwei, direktør for Institut for Internationale Anliggender ved Renmin Universitet, skriver, at handelsaftalerne fra præsident Trumps rejse til Kina »vil gøre det muligt for USA bedre at lære om mulighederne og udsigterne for økonomisk samarbejde. På denne baggrund er tiden inde for USA til at genoverveje en tilslutning til Bælte & Vej Initiativet, der tilbyder større rum for samarbejde«. Forfatteren Wang anbefaler endda, at de to lande kunne arbejde sammen om infrastruktur, måske først i udviklede lande, som i USA's Midtvesten, og at USA og Kina kunne oprette en »global infrastruktur-investeringsbank«.

Men, målestokken for strategisk succes er mere end selv dette.

Vi står, udtalte Helga Zepp-LaRouche i dag, over for en situation med endnu større muligheder end situationen i 1989, hvor Berlinmurens fald åbnede for muligheden for, at menneskeheden kunne erstatte den bankerotte, transatlantiske, gamle orden med en politik for et Nyt Paradigme, som Lyndon LaRouche og hans bevægelse på det tidspunkt specificerede. Denne chance blev på tragisk vis forspildt, har fr. Zepp-LaRouche gentagne gange udtalt.

»Dengang havde vi kun vore ideer«, forklarede hun i dag, »men man havde ingen kræfter, de ville gennemføre dem. Men nu har vi verdens største land, der går i retning af at gennemføre det, allieret med 70 andre lande. Vi har hele udviklingen i

Asien, der er totalt domineret af dette nye paradigme. Og denne kendsgerning er nu også ved at slå igennem i USA og Europa.«

Det, vi er oppe imod i denne kamp i dag, er Det britiske Imperiums liberale *establishment* og deres hjernevask af befolkningen gennem organisationer såsom Kongressen for Kulturel Frihed (CCF). »Vi angreb CCF i hele denne periode«, erklærede Zepp-LaRouche. »De formede hele efterkrigstidens kulturelle paradigme. Hele den venstre-liberale elite og dens aksiomer kom fra den kulturelle hjernevask, som udførtes af CCF, der blev finansieret af CIA og Udenrigsministeriet. Og hertil kom, at vi også havde Frankfurterskolen; dernæst havde vi 68'erne; og dernæst blev det 'Grønne' paradigme gennemført. Så hvis man ser på blandingen af hele denne hjernevask, så har man eliten af neo-liberalt etablissement, som nu er ved at gå under, og som flipper ud over Trump og selvfølgelig over Kina og Rusland osv.

»Dette er et forkert livssyn, et forkert syn på verden«, fortsatte Zepp-LaRouche. »De er anti-videnskab, de er anti-klassisk kultur. Ud fra et historisk synspunkt vil de gå under, lige som Middelalderens skolastikere, fordi de troede på noget, der ikke var i overensstemmelse med universets love.

Det er vigtigt at tænke over dette, for de er vore modstandere; det er, hvad der ligger bag tankegangen à la [USA's særlige anklager Robert] Mueller, bortset fra et par andre ubehagelige, neo-konservative elementer, og så fremdeles. Grunden til, at de hader os, er på grund af det, Lyndon LaRouche har skrevet. De hader passioneret hans måde at tænke på.«

Zepp-LaRouche konkluderede: »Kampen i USA er helt uafgjort; den kan vindes. Men disse folk er der stadig, så vi må virkelig gå hårdt frem imod dem. Lyndon LaRouches tænkning er så overlegen; vi bør ikke i ét eneste øjeblik falde under denne standard. Så lad os få udsigten til at vinde denne kamp,

og denne krig.«

Dette, og intet andet, opfylder hele målestokken for strategisk succes.

Schiller Institut Nyt

Paradigme Webcast

med Helga Zepp-LaRouche

torsdag 16. nov. kl. 18 dansk

tid:

»Præsident Trumps Asienrejse

og det Nye Paradigme«

14. nov., 2017 – At sige, at præsident Trumps Asienrejse var en historisk succes, er en underdrivelse! Selv om højdepunktet var hans besøg i Beijing og møderne med Kinas præsident Xi Jinping, så var hans møder med andre ledere, inklusive hans udvekslinger med præsident Putin, produktive. Ved hver begivenhed gjorde han det udtrykkeligt klart, at de dage, hvor USA agerede som håndhæver af et unipolært imperium, er forbi.

Bliv ikke deprimeret eller forvirret over det gamle etablissemments gæs, der trutter deres løgne og bagvaskelse mod Trump og dem, der mødtes med ham. Det er ikke andet end de hysteriske skræppelyde fra dem, hvis kollapsende verdensorden befinder sig i sin døds kamp. De kan ikke lykkes med at stoppe momentum for den nye dynamik, der er sluppet løs i verden. Lad dem skræppe – vi må udføre vores job for at sikre, at de

bliver overvundet, og at det Nye Paradigme vokser helt frem.

Hvad nu? Hvordan går vi videre frem?

Hør med på Helga Zepp-LaRouches webcast i denne uge, hvor hun vil give os en opdatering af den strategiske betydning af Trumps rejse og skitsere for os, hvordan vi går videre frem.

Mission fuldført: Trumps 'venskabsrejse' til Asien er gennemført: Nu skal momentum for en ny æra spredes

Leder fra LaRouche PAC, USA, 13. nov., 2017 – Tirsdag vil præsident Donald Trump ankomme tilbage til Washington, D.C., fra sin rejse til fem asiatiske lande, som omfattede de formelle ASEAN- og APEC-topmøder, og som ved hvert stop på vejen var karakteriseret af Trumps udtryk for personligt venskab og god vilje på vegne af det amerikanske folk. Som han i dag i sine bemærkninger til ASEAN-plenarmødet i Manila sagde: »Det er mig en ære at repræsentere USA på dette USA-ASEAN Mindetopmøde. Vi forsamles i dag på et tidspunkt for stor løfterighed og store udfordringer. Jeg taler for jer på vegne af 350 millioner amerikanere, med et budskab om venskab og partnerskab ...«

I løbet af de seneste 36 timer har Trump holdt møder i Manila for private diskussioner med Indiens premierminister Narendra Modi, Australiens premierminister Malcolm Turnbull,

Filippinernes premierminister Rodrigo Duterte og andre, såvel som også udvekslet håndtrykshilsen med den russiske premierminister Dmitri Medvedev. I sin ASEAN-tale takkede Trump varmt »Rodrigo« for »din succes som formand for ASEAN« og »for din utrolige gæstfrihed«, og også for Dutertes »fantastiske« sang til gallamiddagen i går aftes!

Før Manila var Trump i Hanoi i anledning af et officielt statsbesøg i Vietnam. Her anslog han, ved siden af diskussioner om økonomi og sikkerhed, et særligt tema, hvor han refererede til det faktum, at det i USA var Veterans Day (11. november, hvor overlevende veteraner i USA's væbnede styrker hædres). Han påpegede, at »ud af krig og konflikt har vi opnået et dybt venskab og partnerskab, og vi har opnået fred«. Han talte om [Vietnam]krigens rædsler, og han udtrykte dyb respekt for uafhængighed, som er en »følelse, der brænder dybt i enhver patriots og enhver nations hjerte. Vore værter her i Vietnam har kendt denne følelse i ikke alene 200 år, men i næsten 2.000 år ...« Dette fremkaldte applaus.

Præsidentens andet tema under hele rejsen var »fair« handel. Der blev underskrevet kommercielle aftaler i Vietnam og andre steder, ud over den ramme af forpligtelser til en værdi af \$253 mia., der blev annonceret mellem kinesiske og amerikanske selskaber den 10. nov. i Beijing. Alle disse forretningsaftaler udgør ikke i sig selv en ny, økonomisk æra, og ikke engang en tærskel til en ny, økonomisk æra. Men de betyder derimod øjeblikkets muligheder. Millioner af amerikanere i områderne for handelsaftaler glæder sig over udsigten til at få gang i aktiviteter, som f.eks. i energistaterne – Alaska, Texas, Vest Virginia; i landbrugs-/fødevarerstaterne – Montana, (oksekød), Iowa, Minnesota, Missouri (sojabæltet), og så videre.

Det er vores opgave at bringe dette momentum til et langt højere niveau, at gøre det, der kræves for den nye æra, som af præsident Xi Jinping beskrives som »at bygge et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«. Vi kan udføre dette store løft

gennem både 1) at sprede ordet om, hvad der rent faktisk er sket i disse seneste 10 dages positive begivenheder på Asien-rejsen – om hvilken rejse nyhederne er blevet udelukket; og 2) at sprede forståelsen af de koncepter, ideer, der er et krav for videnskaben om økonomi, som det i årtier er blevet fremlagt af Lyndon LaRouche, og mest presserende, i hans »Fire Love« fra 2014 for, hvad der må gøres nu.

Hvorfor kan folk ikke se dette med det samme? Helga Zepp-LaRouche påpegede i dag, under samtale med medarbejdere, hvordan den venstre-liberale elite er blevet fremelsket i det transatlantiske område til at være blind for, og være modstander af, forholdsregler, der tjener menneskeheden. Dette neoliberale paradigme er resultatet af den kulturelle krigsførelse, som udførtes af CCF (Kongressen for Kulturel Frihed), en operation, knyttet til CIA og briterne. En udstilling om CCF's historie (CCF blev stiftet i 1950) vises tilfældigvis i Berlin i øjeblikket.

Men det, der har betydning, er, at *ideer er magtfulde*. Menneskehedens nuværende, historiske mulighed er blevet direkte promoveret af Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches arbejde i det forgangne halve århundrede, som man ser af disse markører for forslag, som omfatter den Internationale Udviklingsbank (IDB) i 1975, Operation Juarez i de amerikanske lande (1982), den Produktive Trekant (Paris-Berlin-Wien), Verdenslandbroen og frem til paradigmet for den Nye Silkevej.

Spred dette momentum.

Foto: Præsident Donald J. Trump og førstedame Melania Trump besøger Kina / 10. nov., 2017. (Official White House Photo by Andrea Hanks)

En ny æra er begyndt – hvis den kan opretholdes

Leder fra LaRouche PAC, USA, 12. nov., 2017 – Husk på Benjamin Franklins historiske svar, efter Forfatningskonventet i 1787, på et spørgsmål fra en Philadelphia-dame, der spurgte, »Nå, doktor, hvad har vi, et monarki eller en republik?« Hans svar: »En republik, frue, hvis I kan holde den.«

Det kan virkeligt siges, at et lignende spørgsmål nu kan stilles efter præsident Donald Trumps historiske rejse til Asien: »Hvad har vi, geopolitik eller menneskehedens fælles mål?«

Der er et lignende svar. Præsidenterne Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin har i løbet af den forgangne uge erklæret, at de i fællesskab er forpligtende engageret over for en ny æra for samarbejde – at »Tiden er inde til at komme tilbage til at hele en verden, der er knust og ituslået«, som præsident Trump i dag udtrykte det under sin pressekonference med den vietnamesiske præsident Tran Dai Quang i Hanoi. »Det er meget vigtigt at komme godt ud af det med Rusland, med Kina, med Vietnam, med mange lande«, tilføjede Trump, »for vi har mange ting, vi skal løse«.

Trump tog også handskerne af over for de korrupte ledere af Obamas efterretningssamfund, der har orkestreret den britiske efterretningsoperation for at bringe USA's præsident til fald og for at genindføre den britiske indsats under Obama for at fremprovokere en krig mellem USA og Rusland. Da Trump talte med pressen under sin flyvning fra Da Nang til Hanoi, gjorde han det klart, at han respekterer det faktum, at præsident Putin hævder, at Rusland intet havde at gøre med at »blande sig« i det amerikanske valg, og sagde: »Se engang på alt det, de har gjort med dette falske dossier ... Jeg mener, hør lige engang, de er den indspiste, politiske elite. Jeg mener, der

er (Obamas CIA-chef John) Brennan, der er (Obamas direktør for National Efterretning James) Clapper, der er (Obamas FBI-chef James) Comey. Det er nu bevist, at Comey er en løgner, og at han har lækket.«

Dette uforbeholdne angreb mod kupplanlæggerne i USA kommer efter Trumps ekstraordinære statsbesøg til Kina – faktisk, et »Statsbesøg-Plus«, som Xi Jinping kaldte det, den eneste modtagelse af sin art af en udenlandsk statsleder i Kinas moderne historie. Både Xi og Trump understregede i deres diverse taler og kommentarer, at de nye relationer mellem USA og Kina har skabt betingelserne for at løse, ikke alene problemerne i de amerikansk-kinesiske relationer, men næsten alle problemerne i verden. En »win-win«-fremgangsmåde over for sådanne problemer er nu på bordet, gennem samarbejde mellem Rusland, Kina og USA – og dette vil forhåbentlig også bringe europæiske nationer ind i processen, hvis den mentale spændetrøje med nulsumsspil, hund-æder-hund og geopolitisk én-mod-alle kan overvindes.

Det haster stærk med, at de fælles udviklingsprojekter, som er blevet aftalt mellem USA og Kina, omgående bliver gennemført. Den massive boble i det vestlige finanssystem er – på trods af Trumps påstande om, at boblen repræsenterer fremskridt – parat til at bryde, som det i stigende grad erkendes af mange af dem, der skabte boblen ved at nægte at genindføre Glass/Steagall efter krakket i 2008. Kina, Japan og andre indehavere af enorme mængder af amerikanske statsobligationer har givet udtryk for deres interesse i at investere denne statsgæld i amerikanske infrastrukturprojekter og industriel genrejsning. Trump opmuntrer tydeligvis denne proces, så vel som også at hjælpe amerikanske industrier til at deltage i den eksplosive udvikling, der finder sted på globalt plan gennem den Nye Silkevejsproces.

Den eneste måde, dette kan ske på, er, at Trump-administrationen vedtager **LaRouches Fire Love**, og efter Hamiltons principper skaber en infrastrukturbank, der kan

dirigere statslig og international kredit til reel udvikling – før boblen brister. På denne måde kan man skille sig af med de værdiløse dele af Wall Streets hasardspilsgæld, gennem en ordnet konkursprocedure, snarere end i et kaotisk kollaps.

Vigtigst af alt, så kan og må vi vende det kulturelle forfald med narkoepidemien, pornografien og volden, der nu dominerer vestlig kultur. I en tale til et valgmøde i Danmark, fredag, indfangede Helga Zepp-LaRouche denne presserende sandhed:

»Så jeg mener, at problemet ikke er, at Kina vokser frem. Problemet er, at Europa har bevæget sig væk. Vi har en smuk tradition. Vi har en klassisk periode, renæssancen i Italien, den andalusiske renæssance, École Polytechnique i Frankrig. Vi har en tysk, klassisk periode, der har frembragt nogle af de mest fremragende tænkere, komponister, digtere; I ved, den rige tradition, der forbinder Tysklands klassiske periode med Danmarks klassiske periode

Så der er mange punkter, hvor vi kan sige, 'Lad os gå tilbage til vore bedste traditioner, og så vil vi finde ud af, at Europas klassiske perioder, og Kinas konfutsianske tradition og andre landes klassiske perioder virkelig skaber grundlaget for en ny renæssance.'

Jeg mener, vi befinder os ved et utroligt, historisk øjeblik, og vi bør erindre os Friedrich Schillers ord, 'Et stort øjeblik bør ikke finde et lille folk'.«

Foto: Præsident Donald J. Trump deltager i APEC-topmødet, 11. november, 2017.

(Official White House Photo by D. Myles Cullen)

Arven efter Friedrich Schiller og Schiller Instituttet i Xis Nye Silkevejs konfutsianske koncept i dag. Helga Zepp-LaRouches tale til Schiller Instituttets Venners Valgmøde i København, 10. nov., 2017

Så der er mange punkter, hvor vi kan sige, »Lad os gå tilbage til vore bedste traditioner, og så vil vi finde ud af, at Europas klassiske perioder, og Kinas konfutsianske tradition og andre landes klassiske perioder virkelig skaber grundlaget for en ny renæssance.

Jeg mener, vi befinder os ved et utroligt, historisk øjeblik, og vi bør erindre os Friedrich Schillers ord, »Et stort øjeblik bør ikke finde et lille folk«. Så lad os forsøge at løfte vort folk op til at tænke stort, tænke smukt, blive skønne sjæle, skabe grundlaget for, at alle børn kan få mulighed for at blive genier. Og at det ligger inden for vores viljes mulighed at gøre det, og derfor er Toms kampagne og de andre medlemmer af Schiller Instituttet så absolut vigtig, og at vi bør være glade for, at Schiller Instituttet eksisterer i Danmark og skaber en mulighed for alle danskere til at gå med i dette utrolige, historiske øjeblik og skabe en bedre verden for os alle.

Præsidenterne Trump og Xi iværksætter et gigantisk skridt fremad for menneskeheden LaRouche PAC Internationale Webcast, 10. nov., 2017

Præsidenterne for disse to lande har gentagne gange understreget, at denne nye relation, som de nu indvier, vil gå langt ud over noget, vi tidligere har set, og, gennem den relation, som USA og Kina nu har skabt med præsident Donald Trumps statsbesøg til Kina, kan ikke alene de problemer, som begge disse lande individuelt står overfor, konfronteres og løses, men, med samarbejdet mellem disse to lande sammen med andre partnere i hele verden, kan de fleste af, hvis ikke alle, de problemer, menneskeheden på nuværende tidspunkt står overfor, også løses.

Vært Matthew Ogden: God aften, det er den 10. nov., 2017, og dette er vores strategiske webcast fra larouchepac.com.

Det er ingen overdrivelse at sige, at vi er vidne til det vigtigste øjeblik i moderne verdenshistorie. Vi ser udfolde sig for vore øjne en ny æra; en ny æra, både mht. amerikansk-kinesiske relationer, med de begivenheder, der har fundet sted

i løbet af de seneste par dage, og, som følge heraf, også en ny æra for hele verden. Disse to lande, der uden for enhver diskussion er de to, vigtigste lande på planeten, har nu smedet en relation, der ikke har noget sidestykke mht. niveau, og mht. størrelsesorden.

Præsidenterne for disse to lande har gentagne gange understreget, at denne nye relation, som de nu indvier, vil gå langt ud over noget, vi tidligere har set, og, gennem den relation, som USA og Kina nu har skabt med præsident Donald Trumps statsbesøg til Kina, kan ikke alene de problemer, som begge disse lande individuelt står overfor, konfronteres og løses, men, med samarbejdet mellem disse to lande sammen med andre partnere i hele verden, kan de fleste af, hvis ikke alle, de problemer, menneskeheden på nuværende tidspunkt står overfor, også løses.

Jeg vil sætte et par billeder på skærmen fra præsident Trumps »Statsbesøg-Plus« til Kina, som er uden fortilfælde. Her ser vi præsident Trump og Melania Trump hilse præsident Xi og Kinas førstedame, Peng Liyuan; her ankommer de til Beijing. Man ser det kinesiske folks overvældende entusiasme – her er det kinesiske skolebørn, der vifter med kinesiske og amerikanske flag for at hilse præsident Xi Jinping og præsident Trump. Man ser niveauet af entusiasme, som tydeligvis overvælder præsident Trump, og denne velkomst blev iscenesat for ham; og den rundvisning, de fik i Den Forbudte By, og som ikke har noget fortilfælde i historien. På næste billede synger nogle skolebørn fra Beijing for præsident Trump og Melania Trump. De fik også en fuld opførelse af en opera fra Peking-operaen i Den Forbudte By og en meget hjertelig middag. Her har vi et billede af præsident Trump, præsident Xi Jinping, Melania Trump og Kinas førstedame Peng Liyuan.

Som man kan se, så var dette et ekstraordinært statsbesøg, og begge præsidenter sagde gentagne gange, at de to dage, de tilbragte sammen, er absolut uforglemmelige og har tjent til at skabe det, der allerede var et meget varmt, personligt,

særligt forhold mellem de to.

Det, vi har set vokse frem af dette besøg, kan kun beskrives som indvielsen af en ny epoke i de amerikansk-kinesiske relationer. Det går langt ud over, hvad en masse af de mennesker, der så frem til denne begivenhed, har forsøgt at sige, og, på trods af al propagandaen i pressen og i medierne i USA, så var dette ekstraordinært i sin store betydning for USA's og Kinas fremtid, som to lande; men også for verdens fremtid. Det, vi har set komme ud af disse møder, både mellem præsidenterne Xi og Trump personligt, og også af de udvidede møder, der fandt sted langs sidelinjen, er meget i overensstemmelse med linjerne af det, vi har krævet i løbet af de seneste uger, hvis ikke måneder, mht. de forretningsmæssige forbindelser, forretningsaftalerne mellem USA og Kina; men udtrykkeligt også mht. ideen om, at USA tilslutter sig Bælte & Vej Initiativet.

For det første vil jeg rapportere, at der rent konkret blev underskrevet forretningsaftaler og aftaler om bilaterale investeringer til en værdi af over \$250 mia. mellem amerikanske og kinesiske selskaber – det er en kvart billion dollar i bilaterale investeringer; men ideen om USA's tilslutning til Bælte & Vej Initiativet blev gentagene gange meget udtrykkeligt nævnt, af Xi Jinpings egen mund, under begivenheder i løbet af dette topmøde, første gang under den afsluttende, fælles pressekonference, og også under et møde mellem regeringsfolk og erhvervsfolk; og ved begge disse begivenheder opfordrede præsident Xi Jinping udtrykkeligt amerikanske selskaber til at tilslutte sig Bælte & Vej og sagde, at der vil blive praktisk samarbejde inden for energi, samt investeringer i infrastruktur; og helt konkret blev en fælles aftale underskrevet mellem General Electric og den Kinesiske Silkevejsfond, som i fællesskab oprettede en investeringsplatform inden for energiinfrastruktur.

Reuter rapporterer om denne aftale på følgende vis: »General Electric Co. og kinesisk statsfond etablerer Bælte & Vej plan

for handelsinitiativ, for i fællesskab at etablere en investeringsplatform til energiinfrastruktur, siger Kinas regering ... Silkevejsfonden og GE Energy Financial Services underskrev en aftale om 'samarbejde' om etablering af platformen i Beijing, sagde Ministeriet for Udenlandsk Valuta (SAFE) i en erklæring, dateret torsdag ... 'De to sider vil i fællesskab investere i elektricitetsnet, ny energi og olie og gas, i lande og regioner langs Bælte & Vej', sagde SAFE. 'Samarbejdet mellem Silkevejsfonden og GE vil ikke alene styrke samarbejdet mellem avancerede produktionsindustrier fra Kina og USA, men også fremme økonomisk udvikling og handelsudvikling i regionerne for denne investering.'«

Dette er et direkte og konkret eksempel på et førende amerikansk selskab, der tilslutter sig Bælte & Vej, og denne samarbejdsaftale mellem Silkevejsfonden og General Electric i dette tilfælde, reflekterer en langt mere generel retningsbestemmelse mht. sådanne aftaler.

Det, som præsident Xi Jinping gentagne gange understregede, var, at Kina er fremtidens økonomi, og den vækst, som Kina har oplevet i løbet af de seneste årtier, vil kun fortsætte, og denne forretningsmæssige og økonomiske relation mellem USA og Kina vil være til fordel for både det kinesiske og det amerikanske folk.

Jeg vil gerne afspille for jer, et par uddrag fra præsident Trumps og præsident Xi Jinpings præsentationer ved diverse anledninger under dette statsbesøg.

Vi vil først afspille et lille klip fra præsident Trumps bemærkninger ved et udvidet, bilateralt møde, hvor man ser [USA's udenrigsminister] Rex Tillerson og ambassadør Terry Branstad og præsident Trump, der taler for den kinesiske delegation. Man hører fra præsident Trump, hvor fuldstændig overvældet, han var, over den varme modtagelse, han fik, og hvor stor betydning, han tillægger de fremtidige amerikansk-kinesiske relationer; og i klippet siger han, at han mener, de

fleste, hvis ikke alle, problemer i verden sandsynligvis kan konfronteres og løses med denne relation, som Kina og USA har skabt.

Umiddelbart herefter, i det samme klip, ser man et par uddrag af bemærkninger fra først præsident Trump og dernæst præsident Xi Jinping for begivenheden for erhvervsledere, der blev afholdt under dette topmøde. Her vil man høre præsident Trump tale om graden af gensidig, økonomisk forbundethed og samarbejde mellem Kina og USA, og dernæst hører man præsident Xi Jinping selv tale om USA og amerikanske selskaber, der går sammen med Bælte & Vej Initiativet.

Lad os lytte til dette klip:

(Her følger resten af udskriftet på engelsk):

[begin video]

PRESIDENT TRUMP: Mr. President, thank you very much. It's an honor to be with you. There can be no more important subject than China-U.S. relation. We have between us, and we have to include some other countries which would quickly come in; we have a capacity to solve world problems for many, many years to come. Our meeting last night was absolutely terrific. Our dinner was beyond that. We had a dinner that was going to last quickly, 20-25 minutes, because I was travelling and you were so nice. And you said we'll just do a quick dinner. And I think it had to last at least two hours, and we enjoyed every minute of it, with your beautiful wife and Melania together. Their relationship is a great one; and our relationship has already proven to be a great one.

Our meeting this morning in front of your representatives and my representatives was excellent; discussing North Korea, and

I do believe there's a solution to that, as you do; discussing trade with the United States, knowing that the United States really has to change its policies because they've gotten so far

behind on trade with China – and frankly with many other countries. And I have great respect for you, for that, because

you're representing China. But it's too bad that past administrations allowed it to get so far out of kilter. But we'll make it fair, and it will be tremendous for both of us. My feeling toward you is an incredibly warm one; as we said, there's great chemistry, and I think we're going to do tremendous

things for both China and for the United States, and it is a very, very great honor to be with you.

Thank you very much. The hosting of the military parade this morning was magnificent, and the world was watching. I've

already had people calling from all parts of the world – they were all watching. Nothing you can see is so beautiful. So, I

just want to thank you for the very warm welcome and I look forward to many years of success and friendship, working together

to solve not only our problems, but world problems, and problems

of great danger and security. I believe we can solve almost all

of them, and probably all of them.

Thank you very much for having us, I very much appreciate it.... [end video]

[begin video]

PRESIDENT TRUMP: Thank you very much. Thank you. And

thank you [Commerce] Minister Zhong Shan for that introduction;
and especially thank you to President Xi and Madame Peng for serving as such warm and gracious hosts to Melania and me during our time, here in your very, very beautiful country. To both the American delegation and to the Chinese business representatives here, your discussions greatly strengthen our partnership and provides a critical bridge between our business community and yours, and thank you for that. During my time in Beijing, President Xi and I have had several conversations about our common goals and interests. Beyond that, we talk often. It's a very good chemistry between the two of us, believe me. My administration is committed to improving our trade and business relationships with China. The contributions of the business community represented here today are vital to our efforts, to ensure peace and prosperity for our two nations. Together we can unlock a future of opportunity, wealth and dignity far beyond anybody's wildest dreams. In your discussions today I hope you will learn from each other, and identify new ways to advance our economic cooperation. I am depending on all of you to work together to find opportunities of mutual agreement and shared prosperity. The hardworking people of America and the hardworking people of China deserve the very best solutions to achieve prosperity, happiness, and peace. Thank you very much. Thank you. [applause]

ANNOUNCER: Thank you, President Trump. And now please welcome Mr. Xi Jinping, the President of the People's Republic

of
China. [applause]

PRESIDENT XI: [as interpreted] The Honorable President Trump, Chinese and American business representatives, ladies and

gentlemen, dear friends:

It is my real pleasure to have President Trump with us today for this China-U.S. business exchange.

Over the years the business communities of our two countries have been committed to the friendship between our two nations. You are a strong driving force for economic cooperation and overall relations between our two countries. Your commitments and your contribution are highly appreciated.

This year marks the 45th anniversary of the Shanghai Communiqué. Over the past 45 years, China-U.S. economic relations and trade ties have achieved historic development, delivering great benefits to our two peoples. Last year, General

Motors, Ford, and Fiat Chrysler, the three U.S. automakers, manufactured and sold over 5 million vehicles in China. The number was bigger than their combined sales in other parts of the world.

The Chinese investment in the United States is also rising rapidly, and has created over 140,000 jobs directly for the local

communities in the United States. During President Trump's visit

this time, as we have witnessed right now, our companies will sign commercial contracts and two-way investment agreements worth

over \$250 billion U.S. dollars. These are great examples of the

vast potential and win-win nature of China-U.S. economic cooperation.

China-U.S. business cooperation has vast potential. As the

biggest developing and developed country, China and the U.S. have much more areas for economic cooperation, rather than competition. We will continue to encourage Chinese companies to invest in the United States, and also welcome active participation of American companies and financial institutions in the Belt and Road projects. With our economic relations expanding rapidly, it is natural that we may have differences, from time to time. The important thing is, we act in the spirit of mutual benefit and mutual understanding, and seek proper settlement through dialogue and consultation. A Chinese philosopher once observed that trading can generate friendship and mutual benefit. Looking ahead, I have full confidence that with joint efforts of you, the business representatives present here, today, and the business communities of our two countries, China-U.S. economic relations will achieve greater success on the basis of equality and mutual benefit, and our two peoples, will gain increasing benefits along this process. Thank you. [applause]
[end video]

OGDEN: So you just heard President Xi Jinping explicitly say that we will welcome Chinese enterprises to proactively invest in the United States, and, we welcome U.S. companies and financial institutions to take part in the projects under the Belt and Road Initiative. So that's explicitly calling for this

kind of win-win, mutually beneficial relationship between China and the United States, both in terms of investments in the United States, and infrastructure development, and businesses, and, U.S.

participation in the Belt and Road Initiative.

What you're about to hear is a few clips from the final press conference that was held between President Trump and President Xi Jinping. And during this press conference, President Xi repeated that emphasis of the United States cooperating with China on the Belt and Road Initiative. He said,

"for China and the United States, win-win cooperation is the only

right choice and the pathway to a better future." He said, "It

is necessary to formulate and launch economic cooperation for the

next phase, to have continued in-depth discussion on trade imbalance, export, investment environment, market openness and other issues, and work to support practical cooperation in energy, infrastructure, the Belt and Road Initiative, and other

areas.

So let's play this clip the concluding press conference, from President Xi Jinping and President Trump:

[begin video]

PRESIDENT XI: [as interpreted] Your Honorable President Donald Trump, friends from the press, good afternoon.

It is my great pleasure to meet all of you, together with President Trump. Let me begin by extending once again a warm welcome to the President for his state visit to China.

Yesterday and earlier today, the President and I have had in-depth discussions on China-U.S. relations and major international and regional issues of mutual interest. We

reviewed the important progress made in the relationship since we met at Mar-a-Lago, and we discussed how to further move forward the relationship in the months ahead in great depth, and we reached a series of new and important consensus. Our meeting is constructive and productive.

I shared with the President, the policies adopted at the 19th Party Congress. I conveyed China's firm commitment to deepen reform, greater opening up, and a path of peaceful development, and China's desire to expand converting interests with other countries and promoting coordination and cooperation among major countries.

President Trump shared with me his domestic reform agenda and foreign policy priorities. The development of China and the

United States is mutual reinforcing, without contradicting each

other. Our respective success serves the common interests of both countries. We believe that facing the complex and changing

international landscape, and maintaining world peace and stability in promoting global development and prosperity, China

and the United States, being two large countries, share more common interests, shoulder greater responsibility, and enjoy broader room for cooperation.

The healthy, stable, and growing China-U.S. relationship is not only in the fundamental interest of the Chinese and American

people, it also meets the expectations of the international community. For China and the United States, win-win cooperation

is the only right choice and the pathway toward a better future.

We agreed to keeping close touch through mutual visits, meetings, phone calls, and correspondence, with a view to having timely communications on major issues of shared interest. We agreed to make the most of the diplomatic and security dialogue, comprehensive economic dialogue, social and people-to-people dialogue, and law enforcement and cyber-security dialogue – four high-level dialogue mechanisms – and work together for greater results out of these dialogues.

We believe that China and the United States are the two largest economies and important engines of global economic growth. We need to further expand trade and investment cooperation, strengthen macroeconomic policy coordination, pursue healthy, stable, and dynamically balanced economic and trade relations.

It is necessary to formulate and launch economic cooperation plans for the next phase, to have continued in-depth discussion on trade imbalance, export restrictions, investment environment, market openness, and other issues, and work to support practical cooperation in energy, infrastructure, Belt and Road Initiative, and other areas.

Just now, the President and I witnessed the signing of some major cooperation agreements by our businesses. During this visit, the two sides signed over \$250 billion U.S. dollars of commercial deals and two-way investment agreements.

According to China's timetable and roadmap for opening up, China has announced a number of steps to promote market access.

This speaks volumes of the broad space for further economic and

trade cooperation between the two countries, which would deliver great benefits to the two peoples.

As two distinctive countries, our two sides may have different views or differences on some issues. This is only natural. The key is to properly handle and manage them. There is far more common interest between our two countries than differences. It is important to respect each other's sovereignty and territorial integrity, respect each other's choice of development path, and our difference. As long as the two sides commit to a constructive approach, we can put aside and diffuse differences, while at the same time build common ground and advance cooperation.

We also discussed the international responsibilities our two countries shoulder: We agreed to enhance communication and cooperation on major international, regional, and global issues, and jointly seek proper resolution of relevant hotspot issues to make greater contribution to peace, stability, and prosperity of relevant regions and the world at large.

On the Korean Peninsula nuclear issue, we reiterated the firm commitment to achieving denuclearization of the peninsula, and upholding international non-proliferation regime. The two sides will continue to fully and strictly implement UN Security Council resolutions. At the same time, the two sides commit to working toward a solution through dialogue and negotiation, and we are ready to discuss with relevant parties, the pathway leading to enduring peace and stability in the peninsula and

the

Northeast Asia. The two sides will maintain communication and cooperation on the Korean Peninsula issue.

We believe that China and the United States, our countries are the important influence in the Asia Pacific. As I said to the President, "the Pacific Ocean is big enough to accommodate both China and the United States."

Ladies and gentlemen, dear friends: President Trump's state visit is a successful and historic visit. Together the two of us

have set out the direction and draw up the blueprint for China-U.S. relations in the coming period. We will work with the

United States and act on the consensus we reached, seek further

progress in U.S.-China relations to bring greater benefit to our

peoples, and people across the world.

Thank you very much. [applause]

ANNOUNCER: Thank you very much, Your Excellency. Now, President Trump, you have the floor.

PRESIDENT TRUMP: Thank you.

President Xi, I want to thank you for that incredible welcoming ceremony, earlier this morning. It was truly memorable

and impressive, and something I will never forget. Melania and I

are honored to visit your country, with its ancient history, dynamic people, and thriving culture.

I also want to thank you and Madame Peng for a tour that was given to us yesterday of the very majestic Forbidden City.

Your

people are proud of who they are, and what they have built together, and your people are also very proud of you.

I want to congratulate you on the recent and very successful

19th Party Congress. Perhaps now, more than ever we have an opportunity to strengthen the relationship between our two countries.

President Xi and I discussed improving our economic relationship. We want a vibrant trade relationship with China,

we also want a fair and reciprocal one. Today, I discussed with

President Xi the chronic imbalance in our relationship, as it pertains to trade, and the concrete steps that we'll jointly take

to solve the problem of the massive trade distortion. This includes addressing China's market access restrictions, and technology transfer requirements, which prevent American companies from being able to fairly compete within China.

The United States is committed to protecting the intellectual property of our companies and providing a level playing field for our workers. At the same time, our relationship

with you and China is a very important one to me, and to all the

people of our country. And just by looking at the tremendous, incredible job-producing agreements just signed those major companies, we're off to a very, very good start.

As part of our commitment to regional stability and peace, the United States also continues to advocate for reforms that advance economic freedom, individual rights, and the rule of law.

The United States, working with China and other regional partners, has an incredible opportunity to advance the cause of

peace, security, and prosperity all across the world: It's a very special time, and we do, indeed, have that very, very special opportunity. A great responsibility has been placed on

our shoulders, President; it's truly a great responsibility.

And

I hope we can rise to the occasion and help our countries and our citizens reach their highest destinies and their fullest potentials.

I want to thank you, again – you're a very special man – for your gracious hospitality. I send my warmest regards to your

citizens. I honor their heritage, and celebrate their great, great possibilities and potential for the future. In the coming

months and years, I look forward to building an even stronger relationship between our two countries, China and the United States of America, and even closer friendships and relationships,

between the people of our countries.

Mr. President, thank you very much. [applause]

[end video]

OGDEN: So you just heard President Trump there say that this is a very, very extraordinary, special opportunity, to build

this cooperative relationship between the United States and China, one which he said, is very, very important for him, and also for the people of the United States, – which is very true.

And he said he looks forward to continuing to build a strong and

close relationship between these two countries. And I thought it

was very notable that he said, on such a personal level, he said,

“this is a special time”; he said, “we, indeed, have a very, very

special opportunity.” And he said for the two of them, to President Xi Jinping, “a great responsibility has been placed on

our shoulders.” He addressed President Xi directly. He said,

“It’s a truly great responsibility, and I hope we can rise to the occasion and help our countries and our citizens reach their highest destinies and their fullest potential.” And he said, “I want to thank you again, you’re a very special man.” This is an extraordinary testament to this relationship that President Trump has forged with President Xi Jinping and just how grateful he was for the hospitality that he received, and the extraordinary successes that came out of this summit. As President Xi said, in those remarks you just heard, he said, together the two of them have “laid out the blueprint for U.S.-China relations” with the purpose of benefitting the people of the United States and China. And he said this was a very important and very historic visit. And indeed, it was. The Chinese foreign minister, at a press conference laid out, no less than 23 specific areas where the U.S. and China delegations reached an important agreement. He said: “We have reached extensive and important consensus on the development of China-U.S. relations.” And those 23 specific areas included no less than what he said, in his words, “protecting world peace, stability and prosperity, carrying out head of state diplomacy,” which includes as you heard from President Xi, phone calls, continued personal meetings, constant exchange of views and consultation between these two heads of state; this also includes giving full play to the four high-level dialogue platforms that were agreed to previously; enhancing macro-policy coordination including global economic governance;

exchanges and dialogues at various levels between the two militaries; drug control was also included. And, I didn't include it in those clips, but one of the things that President

Trump repeatedly came back to, was the agreements that they had

reached in terms of controlling the opioid flow which has contributed so much to the opioid epidemic here in the United States, most specifically the fentanyl phenomenon; but also was

included in this, was an agreement for international non-proliferation and the denuclearization of the Korean Peninsula, which you heard both of them refer to, and fighting terrorism, together.

So there are 23 specific areas of mutual cooperation that were agreed to during this summit.

From those two press conferences, I hope you get the sense just how historic this visit was and how much significance President Trump placed on the opportunity to have this state visit, and how much significance President Xi Jinping placed on

President Trump's willingness to engage in this bilateral summit;

and how much hope they both have for the continued growth in this relationship.

Now, President Xi Jinping immediately went from this summit that they held in Beijing to attend the APEC summit, and both President Xi and President Trump delivered important and significant speeches. But I think you can see, from the preliminary reports of President Xi Jinping's speech, that he has

taken what was consolidated in this bilateral summit between himself and President Trump, and immediately brought it to the world stage in terms of the future of the Belt and Road Initiative.

What President Xi Jinping's speech at the APEC summit was

completely centered around, is the idea of scientific growth and innovation, as the driver, the source of the growth, the driver behind the Belt and Road Initiative. He said, that an old Chinese saying reads, that development is an unending journey. He said, a Chinese philosopher said, "we should focus our mind on the future, not the past. So we need reform and innovation to achieve growth, we must build a community of shared future for mankind," reviewing a theme that he had made a very central facet of his speech to the CPC Party Congress.

He said: In order to do that, one, we must pursue innovation-driven development, new drivers of growth. He said the only way to sustain growth is through innovation and breakthroughs in science. And then he said, we must enhance connectivity. This is the best way to have win-win outcomes. He said, this will boost the real economy, and he emphasized that the Belt and Road Initiative is a joint endeavor for infrastructure and connectivity. He said, it is from China, but it belongs to the world. It's oriented to the future, and although largely focused on Asia and Africa, so far, he emphasized, it is open to all partners, obviously, the United States included.

And he said: It is his hope that the Belt and Road Initiative will create a broader more dynamic platform for world economic growth. And the audience stood up and applauded that with a sustained ovation.

And then he emphasized at the conclusion of this speech at the APEC summit, "We want to enable more countries to board the express train of China's development." And then he reflected

on
what China has achieved and what China is committed to
continuing
to achieve. He said: We are embarked on a new journey
involving
our greater integration with the world. We will continue to
open
up; we will work with others to create new drivers of
development
through the Belt and Road Initiative. He said: Our goal is
to
ensure a better life for people. We aim for this in
everything
we do. This involves increasing people's living standards,
ending poverty. By 2020, each and every one of China's 1.3
billion people should have decent lives, he said. "No one
will
be left behind."

And then he concluded by saying: China also has a new
international approach to create a community with a shared
future
for mankind. China's dream is connected to the dreams of each
of
your countries. We strive for durable peace, universal
security,
and common prosperity. We want harmony among all nations by
creating a win-win situation. He said: We will make the
international order more just and equitable.

So that's the vision for the world which President Xi
Jinping has laid out, and that's the vision which now
President
Trump has, in a very significant way joined the United States
and
China in this idea of a shared and common destiny.

I think we can be assured that out of this historic summit
that we witnessed over the last two days, a very, very close
relationship will continue to be formed between President

Trump

and President Xi Jinping, personally; and that relationship, as

we enter this new era in terms of U.S.-China relations, will, indeed, herald the coming of an entirely new paradigm for mankind.

So, what I want to do to conclude here is to play just a very short excerpt from Helga Zepp-LaRouche's international webcast, yesterday, which she broadcast yesterday on the Schiller

Institute New Paradigm site, and is available on the Schiller Institute YouTube channel [<https://youtu.be/iXPHh02e9fw>], and this was even prior to some of the concluding remarks that you just heard from President Trump and President Xi Jinping. But you can see, the importance that Helga Zepp-LaRouche places on the events that we just witnessed over the last two days. So, here's Helga Zepp-LaRouche:

[begin video]

HELGA ZEPP-LAROUCHE: I think from what we can know today, which is the second day of I would say an historic visit of President Trump in China, I think it is exactly what I expected

would happen: That both sides know perfectly well that the future of mankind depends on the relationship between the United

States and China, as *the* most important two nuclear powers and economic powers in the world. And I think it went very well. The statements by President Xi Jinping characterizing the meeting

as a strategic new beginning, a mutual beneficial relationship of

historic importance which can solve not only the problems of the

two peoples, but of the whole world, I think this is absolutely

to the point. And President Trump was very enthusiastic: He

praised China and its great President, who, according to his Tweet, feels very warm feeling – I mean, this is really good. Because if the two Presidents understand each other and can make

it work, then I fully agree, there is no problem in the world which cannot be tackled.

So I think this is a gigantic step forward, and I think it's also interesting that Trump, who was very much talking about the

trade gap between the United States and China, however, he said

he does not blame China for that, because he respects it, that President Xi would do everything for the maximum benefit of his

own country and people; and then he blamed previous U.S. administrations for having allowed to drop exports to China so much that this trade gap now exists. And remember, the Chinese

always wanted to import much more from the United States, but the

previous administrations which were on a confrontation, containment, encirclement policy towards China, they refused to

sell many of the products which China wanted to buy with the pretext that they had "dual use," that things could be used both

for civilian and military purpose – and naturally, there's almost anything you can use for either peaceful or not so peaceful purposes, depending on what is the intent of your policy.

So, I think this is very good. They concluded, I think, somewhere in the range of \$250 billion in deals, various things

ranging from infrastructure, transport, energy, agricultural exports from the United States to China, just a very wide variety

of economic deals. They also decided to not only improve and

strengthen the relationship between the two Presidents, but to increase the cooperation on all levels, to strengthen the four permanent dialogues which had been arranged already in Florida in

April, one of them dealing with economic cooperation. And I think an absolute basis has been laid to continue to develop this

relationship to the benefit, not only of China and the United States, but, really, for the whole world.

So naturally, they agreed fully on the need to solve the North Korea problem, on which they want to work together, and also Trump expressed a confidence that with the help of China, and Russia, which he said on an earlier occasion, that problem can be brought to a positive solution.

While I have not seen any direct mentioning of the United States working with the Belt and Road Initiative as such, I know

that that is the mindset of President Xi, and I think that also

coming out of the 19th National Congress of the Communist Party

of China, where Xi Jinping has made the goal of to build a "community of a shared future of mankind," I think this trip by

President Trump has been a gigantic step in the right direction.

And I think the Chinese really know how to bring into consciousness, the 5,000-year history of China, and Trump was treated really very well. They had a one-day or several hour special treatment in the Forbidden City which was closed to the

public, and they performed three Beijing operas, and showed the

restoration of ancient handicrafts. So Trump was very, very happy, and he sent a message to Xi Jinping saying that he and Melania will never forget this experience. So I think from a human standpoint this is very positive.

And these journalists should just go and be ashamed of themselves, because they are so cynical that never will anything move their hearts and minds, and probably these minds are dried out like old prunes anyway, so I wouldn't worry about what they're writing, because I think these two Presidents have made a very positive step, moving human history forward.
[end video]

OGDEN: So as you can see, Helga LaRouche concluded by saying, no matter what you read in the Western press, disregard this, because, indeed, we have just witnessed one of the most crucial developments in human history. As you could see, she said, these two Presidents have moved human history forward. It's a very gigantic step in the right direction, she said, and a very significant victory in our ongoing fight for a new international paradigm, a "shared future for mankind" in the words of Xi Jinping. So with this significant victory under our belt, Helga Zepp-LaRouche in the last day has called on American to redouble our efforts for Lyndon LaRouche's Four Economic Laws here in the United States: The Hamiltonian national banking program by which we can maximize the participation of the United States in this Belt and Road Initiative. And we've got a lot of potential, that came out of this visit, and it's our job to fully educate the American people on what was discussed and what the opportunities are that are now before us, with President Trump clearly, personally committed to

this relationship with China, his personal relationship with President Xi Jinping, and as President Xi Jinping repeatedly mentioned, this potential for joint investment between Chinese firms in the United States, and also participation by U.S. companies in the Belt and Road Initiative – exactly what we've been calling for over the last number of months, in terms of the

United States joining the New Silk Road.

With that said, I think for those of you who viewed those excerpts, we did witness the unfolding of human history before our very eyes; with these events over the last several days, we

now are in a new era for U.S. history. And I think we have to recognize the implications of that, recognize the responsibility

that that presents to us, to continue to move history forward in

this direction.

So thank you very much for joining us, and I'm sure that we'll see further developments coming out of President Trump's visit to Asia over the next few days. So please stay tuned to larouchepac.com, as we have a number of other live events planned

over the coming days, and we'll see you at the beginning of next week.

Tom Gillesbergs tale på Schiller Instituttets Venners

Valgmøde, 10. nov., 2017

Det, vi besluttede at gøre her fra Schiller Instituttets Venners side, hvor vi stiller op her i København, og også i Brøndby, Aarhus og Randers, var at tage disse større spørgsmål, som virkelig er det, der kommer til at afgøre fremtiden, og forsøge at bringe dem frem i den offentlige debat; forsøge at bryde igennem den mørklægning af virkeligheden, der alt for længe har fundet sted her i Danmark, såvel som også i Europa og i vid udstrækning i USA; og forsøge, i denne konsensus om politikker, der ikke virker, at introducere, præsentere folk for et glimt ind i det nye paradigme, som findes derude i verden med Kinas Bælte & Vej Initiativ som drivkraft, men ikke kun som et kinesisk program; men dette omfatter allerede omkring 100 nationer i hele verden, og så grundlæggende set lægge det frem på bordet og sige, dette er beslutningen, dette er, hvad Danmark, og København, selvfølgelig, også må blive en del af.

Tom Gillesberg, kandidat til borgmesterpost i København og regionsråd i region Hovedstaden for Schiller Instituttets Venner; formand for Schiller Instituttet i Danmark:

God eftermiddag og velkommen til alle, der kunne komme til denne særlige begivenhed; særlig i den forstand, at vi blander forskellige kategorier her, idet vi både har inviteret ambassadediplomater til at komme og være med i vore diskussioner om det, vi i den danske valgkampagne præsenterer, her i København; men som også er omfattet i det globale, overordnede spørgsmål, der netop nu ligger foran os; nemlig, hvordan tackler vi sammen verden? Det faktum, at vi står over for nye, desperate tider i den finansielle verden, i form af et krak, der vil blive værre end det, vi så i 2007-08; men samtidig står vi også over for muligheder for menneskeheden, som er ekstremt spændende.

Det, vi besluttede at gøre her fra Schiller Instituttets

Venners side, hvor vi stiller op her i København, og også i Brøndby, Aarhus og Randers, var at tage disse større spørgsmål, som virkelig er det, der kommer til at afgøre fremtiden, og forsøge at bringe dem frem i den offentlige debat; forsøge at bryde igennem den mørklægning af virkeligheden, der alt for længe har fundet sted her i Danmark, såvel som også i Europa og i vid udstrækning i USA; og forsøge, i denne konsensus om politikker, der ikke virker, at introducere, præsentere folk for et glimt ind i det nye paradigme, som findes derude i verden med Kinas Bælte & Vej Initiativ som drivkraft, men ikke kun som et kinesisk program; men dette omfatter allerede omkring 100 nationer i hele verden, og så grundlæggende set lægge det frem på bordet og sige, dette er beslutningen, dette er, hvad Danmark, og København, selvfølgelig, også må blive en del af.

I dag er også en særlig dag, den 10. november; det er Friedrich Schillers fødselsdag, den berømte tyske, men også universelle digter, »Frihedens Poet«, som han også kaldes, og efter hvem vi har vores navn, Schiller Instituttet, og som også reflekteres i Schiller Instituttets Venner. Schiller var en meget enestående filosofisk person, der i sig også havde stor passion og stor kærlighed til menneskeheden, og ikke kun til sin egen nation. Han havde denne idé, at man både kan være patriot for sin nation og samtidig en verdensborger, og at de to ikke bør være en modsigelse.

Så jeg mener, der er meget passende, før vi om lidt skal høre Helga Zepp-LaRouche online – jeg introducerer Helga, når vi kommer dertil – og senere vil jeg, og andre kandidater fra Schiller Instituttets Venner, diskutere kampagnen; men før vi kommer til det, mener jeg, det er passende, at vi får nogen skønhed. I har måske set, at én af de ting, vi har forsøgt at introducere i denne kampagne, er spørgsmålet om klassisk kultur; spørgsmålet om at give alle børn adgang til klassisk kultur; at alle børn burde lære at synge, spille et instrument, være med i et orkester og gøre denne fantastiske

kultur til deres egen. Og det er sådan, man får virkelige renæssancer.

Så, for at introducere denne meget smukke del af menneskets aktivitet, klassisk musik, vil vi indlede med to arier fra Shakespeares skuespil Othello, sat til musik af Verdi i operaen Othello, som er et skuespil og en opera, alle burde se med jævne mellemrum for at blive mindet om, hvordan historien fungerer; mindet om, hvordan det var en tradition i Venedig, men i dag er en tradition i London, at spille folk ud mod hinanden således, at folk, som det var meningen, skulle leve sammen i perfekt harmoni med hinanden og udvikle hinanden og elske hinanden; hvis der så er en tredje stemme, der stikker til dem og skaber jalousi mellem dem og spiller dem ud mod hinanden, så kunne det, der skulle have været et frugtbart samarbejde, meget nemt blive til strid og krig og ødelæggelse og død. Og dette er præcist, hvad Shakespeare, men også Verdi, ønskede at vise med denne opera, hvor den onde Jago virkelig demonstrerer sine mesterlige evner i ødelæggelsen af Desdémones og Othellos lykkelige forening. Disse to arier er mod slutningen; den første er, da Desdémone sidder på sin sengekant og er bange for, hvad der næst vil ske, for Othello har bedt hende tage sin bryllupskjole på, og hun har bange anelser om, hvad der vil ske. Den anden arie er 'Ave Maria', som er der, hvor hun beder sin bøn, og jeg mener, det også er meget passende, for netop nu har vi et så opportunt øjeblik for menneskeheden, for vi må have den ånd, som Verdi her præsenterer, hvor vi virkelig tager hele verden ind i vore hjerter, både den nuværende og fremtidige menneskehed.

Jeg vil gerne bede Lena Malkki [sopran, Sverige] synge og Dominik Wizjan [pianist, Polen] akkompagnere på klaver, disse to meget smukke arier.

[Lyt: 7:45 min]

Tom: Mange tak, Lena og Dominik.

Jeg mener dette, er en passende introduktion til det, der kommer nu. Vi har, som I ser, Helga parat online, og jeg vil blot sige et par ord for at introducere hende.

Hvis I ikke allerede kender hende, vil jeg foreslå, at I googler hende og finder en masse af hendes skrifter, for de er derude[1], for hun er en meget inspirerende kraft, men hun er også meget intimt knyttet til den proces, der netop nu finder sted i Kina og internationalt, og som kendes som Bælte & Vej Initiativet.

Helga stiftede Schiller Instituttet i 1984, men var allerede inden da meget politisk aktiv. Hun var én af lederne i LaRouche-bevægelsen og blev mere udtrykkeligt leder, da hun i 1977 giftede sig med Lyndon LaRouche, og hun har siden da været drivkraften i en masse projekter for at forandre verden. Hun er også meget nært, personligt knyttet til Kina, da hun rejste til Kina som ung journalist og så ting i Kulturrevolutionens mørke tid, og i takt med, at der opstod nye muligheder, var hun i 1970'erne sammen med Lyndon LaRouche en førende kraft i at skabe en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, også sammen med Den Alliancefri Bevægelse i 1970'erne. Da der, i 1989 med Berlinmurens fald, opstod en mulighed for at få en helt ny verden, grundlæggende set, men også en helt ny, strategisk situation i Europa, var hun meget aktiv i at forsøge at ændre dynamikken; først, og også sammen med Schiller Instituttet, var hun en ledende kraft i en masse konferencer for at forsøge at få en massiv udvikling af Europa, fra Centraleuropa og mod øst, og dette blev i stigende grad saboteret, kan man sige, af de gamle magter. Hun var dernæst en førende stemme i at forvandle dette projekt til Verdenslandbroen; og Helga rejste meget til Kina for at understrege nødvendigheden af denne Verdenslandbro, for at forbinde Kina med Europa gennem infrastrukturkorridorer, det, hun også kaldte Den Nye Silkevej, og af denne grund blev hun i Kina kendt som Silkevejslady'en. Der skete dernæst det, at det på dette tidspunkt blev delvist stoppet pga. krisen i Asien i

1997, men med krisen, der kom i 2008, gjorde Kina noget helt andet end det, der foregik i Europa og USA, og de ændrede politikken og begyndte massivt at transformere den kinesiske politik med udvikling af infrastruktur, og de lod det ikke være godt med det, med at løfte 700 mio. kinesere ud af dyb fattigdom; men i 2013 initierede Xi Jinping også politikken med Bælte & Vej Initiativet for at sprede denne politik internationalt.

Så Helga er blevet en meget citeret person og en hyppig gæst i de kinesiske medier, hvor hun taler om disse spørgsmål. Hun var også i Beijing, hvor hun var inviteret som repræsentant for Schiller Instituttet til Bælte & Vej Forum, der fandt sted i maj måned i Beijing, som en del af konferencens indbudte tænketanke.

Vi er meget glade for at høre hendes stemme her og høre hende præsentere, hvad det egentlig er, vi mener med vore valgplakater, hvor vi siger, at Danmark – København og Danmark og Europa – bør tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet / Den Nye Silkevej. Så vi er meget glade for at have dig med os, Helga, og høre, hvad du kan fortælle os.

Min. 24:05.

(Engelsk udskrift af Helgas indlæg)

[1] Se engelsk: <http://newparadigm.schillerinstitute.com/>

dansk: <http://schillerinstitut.dk/si/>

Hvorfor »Schiller Instituttet«?

Om Konfutses og Schillers
æstetiske opdragelse af
mennesket.

Helga Zepp-LaRouches budskab
i anledning
af Schillers fødselsdag 10.
nov., 2017

Tom Gillesberg: ... Hvis Schiller var her i dag, hvad mener du så, han ville bidrage med, og hvad kan vi bruge Schiller til i dag?

Helga Zepp-LaRouche: Jeg mener, at Schiller ville være meget glad, for grunden til, at Schiller Instituttet hedder Schiller Instituttet ... jeg har altid ment, at Friedrich Schillers menneskebillede var det mest ædle: Ideen om, at alle mennesker kan blive skønne sjæle.

Leder, Schiller Instituttet og LaRouche PAC, 11. nov., 2017 –

Følgende er et svar, Helga Zepp-LaRouche gav på et spørgsmål, stillet af formand for Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg, under diskussionen, der fulgte efter Helgas briefing til Schiller Instituttets Venners valgarrangement i København, 10. nov.

Hendes svar udgør hendes lykønskningsbudskab til festlighederne 11. nov. i anledning af Schillers fødselsdag.

Tom Gillesberg: Da vi begyndte mødet, Helga, kommenterede jeg det faktum, at det i dag er Friedrich Schillers fødselsdag [10. nov. 1759 – 9. maj 1805]. Så jeg mener, det er meget passende at tænke over dette. Og jeg vil gerne spørge dig, Helga: Hvis Schiller var her i dag, hvad mener du så, han ville bidrage med, og hvad kan vi bruge Schiller til i dag?

Helga Zepp-LaRouche: Jeg mener, at Schiller ville være meget glad, for grunden til, at Schiller Instituttet hedder Schiller Instituttet – jeg kunne have en indsats for at etablere en bedre relation mellem relationer; jeg kunne have fundet en anden tænker: Leibniz, Cusanus, der er mange, der har gjort utrolige ting. Men jeg har altid ment, at Friedrich Schillers menneskebillede var det mest ædle: Ideen om, at alle mennesker kan blive skønne sjæle.

Som jeg for nylig skitserede i en tale, jeg holdt i New York, så er ligheden mellem konfutsiansk æstetisk opdragelse og Friedrich Schillers æstetiske opdragelse, forbløffende stor. Konfutse, der trods alt levede for 2.500 år siden, og Friedrich Schiller, der levede for over 200 år siden, kom imidlertid begge på den samme idé. Nemlig, at ethvert menneske har potentialet til ubegrænset selv-fuldkommengørelse; til at blive et geni. Og Schillers definition af geni var en skøn sjæl. Hermed mente Schiller, at man finder frihed i nødvendighed, og man gør sin pligt med passion. Ikke som én, der følger Kant, og som siger, »jeg må gøre min pligt« og ser rasende ud, og man er moralsk, men man hader det. Men derimod, at man glæder sig over at gøre det gode.

Jeg finder, at Xi Jinping er i besiddelse af denne egenskab. Jeg har studeret ham, studeret hans taler, hans bog med taler, *The Governance of China*, som I bør læse, som er udgivet dér; men man kan også finde alle hans taler på Google. Jeg kom til den konklusion, at han er en filosof; at han er et konfutsiansk renæssancemenneske. Og jeg mener, at Schiller ville have været utrolig glad over, at et sådant menneske er statsoverhoved, og at han har strømlinet hele det kinesiske samfund i overensstemmelse med disse ideer.

Jeg er meget optimistisk med hensyn til dette. Jeg mener, den vestlige propaganda er selvfølgelig flippet ud som bare pokker. De siger, »Åh! Xi Jinping er en ny Mao Zedong, endda en ny Stalin. Han koncentrerer al denne magt i sine egne hænder.«

Men undersøger man dette, ser man, at det ikke er tilfældet. Vist er det et meget centraliseret system, men det er et meritokrati; det er helliget folkets almene velfærd, og ikke kun det kinesiske folks, men udtrykkeligt også alle de deltagene landes [i Bælte & Vej]. Så jeg mener, Schiller ville genkende denne idé med at have en vision om en bedre verden, for, når man læser hans Æstetiske Breve, siger han: Man må give sine samtidige mennesker det, de har brug for, og ikke det, de begærer.[1] Man må være en tjener for sit århundrede, men ikke dets slave. Og andre, lignende begreber. Jeg mener, man må have en vision for, hvor man ønsker, menneskeheden skal være i fremtiden.

Det er ideen om, at den menneskelige art har muligheden for at blive forædlet, og dette var en udbredt idé hos Konfutse, og det var ligeledes absolut Friedrich Schillers idé.

Jeg mener, at dette er to meget gode udgangspunkter for at starte en debat om, hvad der er galt med den nuværende liberalistiske kultur, hvor »alt er tilladt«. [i modsætning til] ideen om, at kunst må være skøn. For kun, hvis kunst er skøn, kan den bevæge hjertet og forædle mennesket. Jeg mener,

vi har et presserende behov for dette, for, ser man på vore samtidige mennesker, så har de et presserende behov for en æstetisk opdragelse. Og jeg mener, at det er, hvad Schiller Instituttet forsøger at gøre, og man kan ikke nægte, at det, vi hørte i begyndelsen, denne arie, der blev sunget [af Lena Malkki], er skønnere end det, man kan høre af Madonna. Hun er faktisk det modsatte af det, hendes navn siger; men det vil jeg overlade til jeres bedømmelse.

[1] Se også: »Vi behøver Schillers Æstetiske Breve i dag«, af Feride Istogu Gillesberg.

Valgmøde den 10. november 2017, del I, med Tom Gillesberg, Helga Zepp-LaRouche og meget smuk sang

Helga Zepp LaRouche Addresses Copenhagen Campaign Event of
'Friends of the Schiller Institute,' Nov. 10, 2017

- The Legacy of Friedrich Schiller and the Schiller Institute
-
- In the Confucian Concept of Xi's New Silk Road Today –

*Schiller Institute Chairwoman and founder Helga
Zepp-LaRouche was introduced by Schiller Institute in Denmark
Chairman Tom Gillesberg, who is running for mayor of
Copenhagen
on the Friends of the Schiller Institute slate.*

HELGA ZEPP-LAROUICHE: I'm very happy to be here by Hangout video, because there are a lot very important things happening which the Western media are absolutely hiding from the population. As a matter of fact, since you referred to the founding of the Schiller Institute in 1984, I was just reflecting that the purpose why I created the Schiller Institute in the first place, was because I saw the world very much in need of a different idea of relations among nations. And that was the main reason why this institute was created, because I realized, in 1983, the relationship between Germany and the United States, Europe and the United States, the so-called "advanced sector" and the developing countries, all of these foreign relations were terrible. For slightly different reasons in each case, but I basically said, "this is not the way nations should organized themselves, and that is not how they should relate to each other." So I came up with the idea to create an institute devoted to the development of a just new world economic order, whereby every person on the planet would eventually have a decent life, that was explicitly the idea; and that this new world economic order would only function if it would be combined with the idea of a dialogue of cultures on the highest level, where one country would not refer to the worst tradition of the other, but to the best, and vice versa. And that all of this would be accompanied by a lot of Classical culture, a lot of emphasis on science, on science and technology as the motor for such a development. Now, I don't want to go through the long history of the

Schiller Institute, which has done an enormous amount of work on five continents since its existence, but I'm very happy to say that if you look at the world today, especially in the last several days, a lot of what the Schiller Institute was meant to be, is coming into being.

People really have to realize that the summit which just took place between President Xi Jinping and President Trump, was an absolutely historic breakthrough. Now, if you listen to the Western media, you would think the opposite; you would think, if you read the *New York Times* you would say, "Trump sold out to the Chinese, because Xi Jinping is much more powerful than Trump." If you listen to second channel of German TV, their comment yesterday was that, yes, this was all a big show, but Trump is so irrational and changing so quickly that in two weeks he will not even remember what happened. Or, the *Frankfurter Allgemeine Zeitung* this morning, I had to laugh when I was reading this. On the front page, they said if Deng Xiaoping were still alive, he would have wept tears of joy when he saw that Xi Jinping and Trump were meeting, seeing eye-to-eye, treating each other as equals.

So the Western media are just completely beside themselves, they're cynical, they're absolutely geopolitically blinded in such a way that they can't even look at what is going on. Now, let me tell you what really happened: First of all, on Wednesday [Nov. 8], the Chinese government did something which has never happened, giving an honor to Trump which they have never given to any other foreign head of state. They closed down

for an entire day the Forbidden City; this is the largest complex of palaces in the world. Since the 17th century, it was the seat

of the emperors, and it is just one large complex of palaces, one

after the other: it has opera houses, it has living quarters, it's just an unbelievable environment.

They closed this down, and they performed for President Trump and his wife Melania, excerpts from three Beijing operas,

and they showed ancient handicrafts in restoration; and really steeped the Presidential couple in Chinese culture. Which everybody who knows it, knows it's extremely beautiful and extremely impressive. And they called this a "State Visit-Plus."

A commentator from the think tank CASS [Chinese Academy of Social

Sciences] said this has never happened in the history of China,

either; they have never given a head of state such a high-level

visit, so it was a highest honor ever given to a foreign President.

Now, the Western press is not reflecting why this is the case, but President Xi said that this is the beginning of a

new start of relations between the United States and China, and

it will do very important, good things not only for the two people, but for the entire world. And Trump, on his side, said,

what could be more important than the two largest economic countries finding a good cooperation; and he also said that he looks ahead to many years of friendship and collaboration between

the two countries, accomplishing incredible things.

Obviously, not unimportant was the fact that there were trade deal deals signed for, altogether \$253 billion, ranging from energy, agricultural products, airplanes were being bought, infrastructure. And in a certain sense, this is important, and designed to grow – it's not the end of it. Trump made several speeches where he said – there was an incredible trade gap up to now, but he doesn't blame the Chinese for it, he blames the former U.S. administrations for allowing this to happen. So obviously, there are many positive things in this trade relation, as such, but I think more importantly the spirit which comes from the New Silk Road, which is the policy which has been put on the agenda by Xi Jinping since 2013, and which in the four years since, has grown to be the largest economic infrastructure project ever in history: Already something like 70 countries are collaborating. They are building infrastructure corridors, six major corridors, almost 40 cargo trains and connecting between China and Europe, now, every week. The development is spreading with absolute excitement into Latin America, into Africa, into even European countries. The biggest change, in my view, has happened in Africa, because China has invested in a rail line from Djibouti to Addis Ababa; now from Kenya; another line is being built to Rwanda. Many hydropower dams, projects for hydropower, irrigation, industrial parks. And all of this has led to a completely different attitude of the Africans, who, for the first time, see

the perspective of overcoming their underdevelopment.

The philosophy behind all of this is the idea that only if you have harmonious development of all nations on this planet, can you have a peaceful development in China. And this is based

on the Confucian idea that only with the maximum development of

the individual, who should become a wide person, is spread throughout the entire family and all the families develop harmoniously, can you have peace in the nation, and obviously in

the world, among the nations.

This is not understood by the West at all. They are absolutely convinced – and I think some of these political forces are so geopolitically entrenched that they really believe

this, that they cannot mention that a country can actually be devoted to the common good of its people. And that China is doing that is without any debate, because, as Tom just mentioned,

I was in China in 1971, during the Cultural Revolution, and I saw

the country in distress. And I went back in '96, and I saw the

absolutely incredible change for the better in these 25 years.

And what has happened in the last 30 years is just the biggest economic miracle of any country on the planet. China has

lifted 700 million people out of poverty, and what happened at the just-concluded 19th Party Congress of the CPC, was that Xi Jinping announced that by the year 2020, China will have eradicated *all* poverty. There are only 42 million people left who are poor, in rural areas, and they now are using modern technology to overcome that, by providing the means for e-commerce to the farmers in the rural areas of poor regions, so

they can market their products via the internet, and that way

they are starting to develop more income and more wealth, so that they will no longer be poor by the year 2020. I have no reason to believe that they will not succeed in doing that, because, when you see the vector of development of the last 30 to 40 years, they are going to accomplish that. By the year 2035, China wants to be a modern socialist country, and Xi Jinping has developed a plan up to the year 2050, for China to be a strong, modern, harmonious, democratic, happy people.

Now, in this speech, at this party convention, Xi Jinping mentioned I think it was 15 times or so, that the purpose of the political work of the Communist Party is that people should have a better and happier life. And what China is doing is obviously a model which is much more devoted to the common good, than you find it in the West, where, if you compare it to the poverty level in the European Union, for example, where you have 120 million people who are poor; or you compare it to the economic situation in the United States, where for the first time in an industrial nation, you have a lowering of the life-expectancy! Now, if there's any parameter for the productivity and the well-being of an economy, it is the life expectancy of its people. And if you an industrial country with the collapse of the life span, then you know that there is something absolutely wrong. And this is the result of what happened with the neo-liberal system, especially since the United States with the neo-cons decided to become the leader of a unipolar world,

which

went along with the neo-liberal system, where the rich became so

rich that it is unreasonable, and the poor become poorer.

And you have right now, I think something like 95 million people in the United States who are no longer counted as being in

the labor force, because they have given up looking for work, or

they are sick, or they are in prison, or they are somehow misplaced in some other form.

So, I think that what is happening right now is that Xi Jinping has put on the agenda a model of economic cooperation which needs to be studied. I think it's a *big* mistake that the

Europeans are just dismissing it. Like, for example, the French

Economic and Finance Minister Bruno Le Maire just went to Berlin

yesterday, and there he addressed a German-French economic forum,

where he said, now Europe must stop being naïve, we must be united to stand up against China, against Russia, against the

United States. And then the German Foreign Minister Sigmar Gabriel yesterday on a TV show basically said the same thing –

he said, now, Europe must stand united against the aggressive powers of Russia and China, where human rights mean nothing.

I mean, this is such an arrogance! You know, talking about “democracy,” why don't you just look for a second at what happened with Hillary Clinton's campaign? Now the big scandal in

the United States is that the Democratic Party leadership, one year before the party convention was to supposedly decide on the

candidate for the 2016 Presidential election, has decided it would be Hillary. And then they channeled illegal money, violating FEC rules up and down, right and left, intriguing

against Bernie Sanders. And then, concocting “intelligence” against Trump with the help of British intelligence, played back

into the United States. I mean, this is a joke! There is no democracy, not in this present system.

And I think that to accuse Russia and China of being “aggressive” is just absolutely wrong! The whole question of what was the Ukraine crisis: [Former German Chancellor] Helmut

Schmidt said it very clearly: The reason why the Ukraine crisis

happened, and where it started was in the Maastricht conference

in 1992, because that was when the EU decided to have the Eastward expansion without limit. And that is the same thing as

what the NATO expansion to the East was, breaking all promises made to Gorbachev at the time, that NATO would never expand to the borders of the Soviet Union, or Russia for that matter.

So we are in a real crisis. And rather than being so arrogant and saying there are no human rights in China and Russia, and these countries are “aggressive” – which they are not – we should rather reflect on what should the future be?

China happens to be the only country which has presented a strategic model of international relations based on a win-win cooperation of respect for the sovereignty of the other country,

of non-interference, of accepting the other social model of the

other system; and this is a strategy for peace. This is the idea

of overcoming geopolitics. And we should not forget that it was

geopolitics which was not only the cause for many wars in history, but especially two world wars in the 20th century.

And the idea to have an inclusive, win-win cooperation among all countries on the planet, what should be against that? Why

can Europe not, why can't Denmark, and Germany, and France, and Italy, just say: When the relationship between the United States and China is already now on such a new historical basis, where the strategic partnership between China and Russia is also very, very strong, and Putin and Xi Jinping have both said that the relationship between these two countries are on the best level ever. And now China and the United States are saying the same thing about their two countries. Now, what could be better, than to have the United States, China and Russia working together for a new paradigm of relations among nations? Why can the European nations not just say, "Well, that is very good, because if the biggest nuclear powers can cooperate in a peaceful way, then the danger of a thermonuclear war is obviously diminished and could be eliminated in a short period of time; and we cooperate." I mean, we have so many tasks which are urgent: The reconstruction of Southwest Asia, of the Middle East, of countries which have been completely destroyed by wars which are the outgrowth of regime change, of the unipolar world, on wars based on lies, which have cost {millions} of people their lives in Iraq, Afghanistan, Syria, Yemen. These countries have been absolutely destroyed and they need to be reconstructed. There is already a discussion that the only way you can do that, is by extending the New Silk Road into the Middle East. And I have said for a very long time, that the only way how you can have peace in the Middle East, is if all the major neighbors

– Russia, China, India, Iran, Egypt, hopefully the United States, and hopefully European nations, are all working together, and then you can eliminate the present tensions and frictions and ongoing fights, which have almost been eliminated in Syria and Iraq.

And look at Africa: Don't you think it's time that we join hands with China in the development of Africa? Do you really think that the underdevelopment of Africa is a natural condition?

No! It is the result of hundreds of years of colonialism, of decades of IMF conditionalities, which insisted, that countries

should pay their debt and not pay for infrastructure and not pay

for social expenditures. And the reason why Africa has been in

such a terrible condition is because it was the policy of the West {not} to develop the African continent.

And now China has come, and said, "no," we have the idea to eliminate poverty in every corner of the planet, and they have started the industrialization of Africa, and Xi Jinping has offered to Europe, to the United States, to join hands and have

joint projects in all of these countries.

Don't you think it's time that we become adult as a human species? I think it should be clear to everybody that in the age

of thermonuclear weapons, war cannot be a way of resolving conflicts. And I think also, the idea that the human species should be able to come up with an idea of self-governance of one

human species; that it's not a natural condition that you always

will have one nation against another nation, or a group of nations against another group of nations.

In reflecting about what happened in the recent period, especially with the 19th Party Congress of the CPC, where Xi Jinping developed a perspective between now and 2050, it is very

clear that if you look at the long arc of human civilization, sometime the idea that we would be the one humanity, the “community for a shared future for mankind” – which is the formulation Xi Jinping always uses – had to come! And that it comes from China should not be a reason not to be up on the idea.

It has to do with the 5,000 year history of China, the 2,500 years of Confucian tradition that this idea was made by China, but it is a universal idea, it’s not something limited to one culture or one nation.

So I think we are at a very exciting moment of history. I feel very much vindicated that the work, not only of the Schiller

Institute, but the organization associated with the name of my husband, Lyndon LaRouche, is now being implemented. This goes back all to the early ’70s, where my husband developed the proposal for an International Development Bank, the IDB. This was

picked up by the Non-Aligned Movement in ’76, in their final resolution in Colombo, Sri Lanka; and it was the idea that a new

credit institution should be created, replacing the IMF, which would provide – at that time, the idea was 400 billion deutschemarks, or \$200 billion approximately, per year, for technology transfer to the developing countries.

And that’s what China is now doing. That’s what they’re doing with the AIIB, with the New Development Bank, with the different Chinese banks, focusing on the real economy.

Then, if you look at all the development plans we have been working on: The first development plan for Africa, we published

in 1976. We had a plan for the development of Latin America, working with [then Mexican President] López Portillo. We had

a
40-year development plan for India, on which we worked together
with Indira Gandhi. We had a 50-year development plan for the Pacific Ocean Basin in the early '80s.
Then, in '89, we had the Productive Triangle for the development of East and West Europe. And in '91, when the Soviet Union disintegrated, we proposed a peace plan for the 21st century, starting with Eurasian Land-Bridge, which we already called the New Silk Road, at that time.
So I feel very much that our lives' work has absolutely come into reality. And what we have to do now, is we have to get European nations to understand that the crisis not that China is making these proposals, and the crisis is not that Trump is rejecting the neoliberal model, at least as it was represented by Bush and Obama and Hillary. The real crisis is that people in Europe are still absolutely somehow in chains to their own ideological thinking that they, first of all, are very Euro-centric; they think Europe is the navel of the world; while in reality, the power center is shifting to Asia, since they have better principles than we have right now.
And just to illustrate the point, the Bundeswehr, the German army, put out this study already in February of this year, where they have basically six scenarios by the year 2040. It has all options, where the worst option is Europe will completely collapse, many European countries will leave the EU and join with the Russia bloc; and Europe will just lose all importance. If you look at these six scenarios, what you see there is an absolutely wrong method of thinking: It's the projection of

the status quo, of geopolitical thinking, and naturally in a changing world, there is no way how such thinking can survive, therefore, if they keep thinking that way, this is probably what happens in Europe.

Now, look at what China is doing, instead. They just created the largest, highest-level regulatory body, which is even

more important and has higher ranking than all the ministries, for the case of a new financial crisis. And it has absolutely nothing to do with the Chinese debt, because the Chinese debt has, as a counterforce, real assets – investments in infrastructure, in industries and so forth, so if there would be

a blowout, these assets will be there. While the monetarist system of the trans-Atlantic sector, people have learned absolutely nothing after the crisis of 2008. That is the real danger, and obviously China is looking at that, and Xi Jinping has said this in many speeches since the G20 summit last year in

Hangzhou, that the causes of the 2008 crisis have not been eliminated, and therefore the danger of a new crisis is absolutely there.

So what we have to do, is we have to absolutely reflect, what is wrong with the European thinking. The problem is not that other countries are rising and we are stagnating. The problem is that Europe has turned away from its highest traditions.

We have now a pretty decadent culture. If you look at the youth culture, pop music, many of these so-called pop singers are

outright Satanic: They are ugly, they promote an image of man which is a beast, it's full of violence, it's pornographic, and

it's just "everything goes." There is no more limit, there is no morality, everything is allowed: You don't have two sexes, you have in Germany now officially three sexes, you have 49 genders, it's just becoming absolutely Sodom and Gomorrah, or very much parallel to the end-phase of the Roman Empire, where you had similar phenomena.

So, I think that the problem is not China rising. The problem is that Europe has moved away. We have a beautiful tradition. We have a Classical period, the Renaissance of Italy, we have the Andalusian Renaissance, the École Polytechnique in France. We have a German Classical period which has produced some of the most outstanding thinkers, composers, poets, you know, the rich tradition linking the Classical period of Germany with that of Denmark. I mean, Danish people saved the life of Friedrich Schiller.

So there are enough points where we can say, "Let's just go back to our best traditions, and then we will find out that the Classical periods of Europe, and the Confucian tradition of China, and the Classical periods of other nations, are indeed creating the basis for a new Renaissance."

I think we are at an incredible moment of history, and we should just remind ourselves of the words of Friedrich Schiller,

who said, "A great moment should not find a little people."

So

let's try to elevate our people, to think big, think beautiful,

become beautiful souls, create the basis that all children have a

chance to become geniuses. And if that is in our willpower to do, and this is why the election campaign of Trump and the

other

members of the Schiller Institute are so absolutely important, and that is why we should all be happy that the Schiller organization exists in Denmark and creates an option for all Danish people to join this incredible historical moment and make

a better world for all of us. [applause]

Trump, Xi og den Nye Silkevejsånd. Schiller Institut Nyt Paradigme Webcast med Helga Zepp-LaRouche, 9. nov., 2017. Dansk udskrift.

Så jeg mener, at det, der tydeligvis er ved at vokse frem, er et mere og mere integreret, nyt økonomisk system, hvor det grundlæggende set er meget klart, så længe, europæerne, eller i det mindste EU og den tyske regering, fortsat har en kold og uvenlig holdning, så er det, som en erhvervsmand for nylig sagde, »hvis de ikke springer på toget, vil de se lysene fra den bageste vogn forlade stationen, og de bliver stående tilbage«.

Centrum for strategisk betydning bevæger sig tydeligvis over mod Asien i øjeblikket. Og denne amerikansk-kinesiske relation vil forhåbentlig fortsat udvikle sig, og så er jeg meget

optimistisk mht., at mødet mellem Trump og Putin også vil blive succesfuldt. Jeg har faktisk grund til at tro, at dette også vil blive et stort gennembrud, og så vil disse journalister fra denne sensationspresse simpelt hen rive sig selv midt over, ligesom Rumleskaft. Og det er, hvad de burde gøre.

Download (PDF, Unknown)

Trump i Kina: 'Et gigantisk skridt i den rigtige retning'

*Leder fra LaRouche PAC, USA; 9. nov., 2017 – I sin **ugentlige webcast**, hvis tema er »Den Nye Silkevejsånd«, i dag, talte Schiller Instituttets internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, om den enorme, strategiske betydning, som præsident Donald Trumps statsbesøg til Kina, og hans møde med præsident Xi Jinping, har, og hun beskrev den amerikanske præsidents besøg som »et gigantisk skridt i den rigtige retning«, selv om, som hun bemærkede, »et samarbejde som sådan fra USA's side om Bælte & Vej Initiativet endnu ikke har været nævnt direkte ... Jeg ved, det er præsident Xis tankegang, og også det, der kommer som resultat af Kinas Kommunistiske Partis 19. Nationalkongres, hvor Xi Jinping har fastlagt målet om, frem*

til år 2050, at bygge 'et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid'«.

Zepp-LaRouche påpegede, at, »jeg mener, at kineserne virkelig formår at fremkalde bevidsthed om Kinas 5.000 år lange historie, og Trump blev virkelig behandlet godt«. Den amerikanske præsidents besøg og det dybere venskab og den personlige relation, han etablerede med Xi, har »bevæget menneskehedens historie fremad«, sagde hun, noget, som de kyniske og absurde, amerikanske og vestlige medier ikke evner at forstå. Vestlige journalister »burde simpelt hen skamme sig«, sagde Zepp-LaRouche, »for de er så kyniske, at intet nogensinde vil røre deres hjerte og sind«.

Kendsgerningen er den, sagde Zepp-LaRouche, at, på andendagen for præsident Trumps historiske besøg til Kina, »mener jeg, at det præcis er, hvad jeg forventede, ville ske: At begge sider er fuldstændig klar over, at menneskehedens fremtid afhænger af relationen mellem USA og Kina, som de to vigtigste atommagter og økonomiske magter i verden. Og jeg mener, det gik virkelig godt. Præsident Xi Jinpings udtalelser, hvor han karakteriserer mødet som en ny, strategisk begyndelse, en gensidig fordelagtig relation af historisk betydning, og som kan løse, ikke alene de to folks, men også hele verdens, problemer, mener jeg virkelig rammer hovedet på sømmet. Og præsident Trump var meget entusiastisk: Han roste Kina og dets store præsident, som han, iflg. sin Tweet, har meget varme følelser for – dette er virkelig godt. For, hvis de to præsidenter forstår hinanden og kan få det til at fungere, så er jeg helt enig i, at der ikke er det problem i verden, der ikke kan takles«.

Af yderligere betydning er det nu meget sandsynlige møde mellem præsidenterne Trump og Putin på sidelinjen af APEC-topmødet i Vietnam, og som, bemærkede Zepp-LaRouche, også kunne repræsentere et betydeligt gennembrud. I en artikel, der blev udgivet i går, og som vi **andetsteds rapporterer** mere detaljeret om, fremlagde Putin også det forslag, som Rusland

vil præsentere for APEC-topmødet, om udviklingen af det Russiske Fjernøsten, og med spændende muligheder for udvidet samarbejde mellem asiatiske nationer i sammenhæng med Bælte & Vej Initiativet og det, Putin kalder det »Større Eurasiske Partnerskab«. Dette er ligeledes noget, USA bør vise større opmærksomhed.

Trump og Xi aftalte ligeledes ikke blot at forbedre og styrke deres personlige relation, men også øge samarbejdet på alle niveauer for at styre de fire permanente dialoger, der blev etableret, da de to mødtes i Mar-a-Lago i Florida i april måned i år. Zepp-LaRouche understregede, »jeg mener således, at et absolut fundament er blevet lagt for en fortsat udvikling af denne relation til fordel for, ikke alene Kina og USA, men reelt set for hele verden«. De to præsidenter blev enige om behovet for at løse det nordkoreanske problem, omkring hvilket de ønsker at samarbejde, og Trump udtrykte sin overbevisning om, at, med hjælp fra Kina og Rusland, kan problemet løses på en positiv måde.

Med præsident Putins meddelelse, der kommer oven i mødet mellem Trump og Xi, understregede Zepp-LaRouche, at »det, der tydeligvis nu vokser frem, er et mere og mere integreret, nyt økonomisk system ... det strategisk vigtige centrum flytter tydeligvis over mod Asien i øjeblikket«. Hun udtrykte sin optimisme mht., at, hvis relationen mellem Trump og Xi fortsat udvides, og hvis den amerikansk-kinesisk-russiske trekant kan konsolideres, »så vil Indien måske skifte mening, og måske vil selv europæerne gå med om bord, og så kan vi indlede en totalt ny ramme for relationer mellem lande«. Det er på høje tid, sagde hun, »at vi giver menneskeheden en orden, der er den menneskelige art værdig«.

USA høster af Trumps besøg i Kina; Det må også så

Leder fra LaRouche PAC, USA, 8. nov., 2017 – Rapporter fra første dag af præsident Donald Trumps besøg i Kina lyder, at der er udarbejdet papirer om for henved \$250 mia. i aftaler om handel og investeringer, som fokuserer på salg af landbrugsvarer og teknologi- og energiinfrastruktur, og som vil være til betydelig fordel for USA. Præsidenten og hans familie fik en sjælden fremvisning af alle dele af den Forbudte By i Beijing, som omfattede opførelser af traditionel opera og en virkelig fornemmelse af historien og kulturen i den store nation, han har med at gøre.

Præsident Xi Jinpings koncept om relationer mellem store magter er et koncept, der går ud på gensidig fordel og gensidigt samarbejde sådan, som det præsenteres for præsident Trump i disse dage. Præsident Trump burde gøre gengæld. USA bør ligeledes føre sine relationer med andre nationer efter et sådant koncept; og under de bedste dele af USA's historie, har det gjort netop dette.

Præsidenten kunne indgå aftaler med Kina om fælles projekter inden for infrastruktur og industriel udvikling i andre lande, såvel som også bringe sådanne fremskridt med tilbage til USA. Vi venter på, at præsident Trump tilslutter Amerika til Bælte & Vej Initiativet, med dets store projekter for infrastruktur og produktivitet i en stor del af verden.

Det bør bemærkes, at koordinering for et bilateralt møde med den russiske præsident Putin under rejsen nu også er blevet bekræftet. Præsident Trump kan og bør lade hånt om den miskrediterede »Russiagate«-plan fra britiske og amerikanske efterretningstjenesters side, samt deres juridiske morder,

Robert Mueller.

Det har faktisk været miskrediteret lige fra begyndelsen – hvis Trump-teamet havde været »under indflydelse af«, eller havde et »aftalt spil« med regeringsfolk fra mange andre, betydningsfulde nationer, ville ingen have sagt et ord. Men efterretningscheferne brugte et falsk »dossier« til at forsøge at afpresse præsidenten ind i en farlig politik, der er antirussisk, antikinesisk og går ind for »eneste supermagt«, og Mueller, der har baggrund i denne afpresning, bør træde tilbage.

I stedet kan Trump få et samarbejde, der ville afslutte de britisk- og saudiskanstiftede krige og i stedet sprede højteknologisk udvikling.

Præsidenten, der førte kampagne omkring Amerikas nedbrudte infrastruktur, synes nu at have glemt, at USA's økonomi også har hårdt brug for dette. Det er kun Wall Street, der ønsker lavere skatter og højere selskabsprofitter i et forsøg på at dække over gældsbobler, der ikke kan betales. Det øvrige Amerika har brug for højere lønninger og større produktivitet, der skal komme fra ny infrastruktur og en Glass/Steagall-bankreorganisering.

At acceptere Kinas tilbud om at »være til fordel for den anden nation« kræver, at samme idé tilbydes som modydelse. Gå med i Bælte & Vej Initiativet. Glem Wall Street-markederne, inden de krakker. Byg den nye infrastruktur, som USA så desperat behøver, og resten af verden med.

Foto: Den 9. november afholdt den kinesiske præsident Xi Jinping en velkomstceremoni på pladsen foran Folkets Store Hal, for at byde den amerikanske præsidents og hans hustrus besøg velkommen. (www.news.cn)

Helga Zepp-LaRouche leverer budskab til diplomatseminar i Sana'a, Yemen

8. nov., 2017 – Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets internationale formand, leverede den 7. nov. via video et budskab til et seminar i Sana'a, Yemens krigsfarlige hovedstad. Seminaret, der havde titlen »Fra Sana'a til Beijing: Det første diplomatseminar«, havde som taler, og var sponsoreret af, Yemens udenrigsminister Hisham Sharaf, med Institut for Diplomati i Sana'a som vært. Seminarets tema var Kinas dokument for politik over for den arabiske verden, og hvordan Yemen ville tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet. Fouad al-Ghaffari, formand for Yemens Rådgivningskontor for Koordinering med BRIKS, talte også på seminaret og introducerede fr. LaRouche som den »Nye Silkevejslady«. Banneret for begivenheden viste *EIR's* kort over Verdenslandbroen.

Udenrigsminister Sharaf gennemgik de venligtsindede og produktive, historiske relationer med Kina, inklusive mange infrastrukturprojekter, som Kina har bidraget med til det moderne Yemen i årtierne forud for udbruddet af den saudiske krig mod Yemen i 2015. Han udtrykte Yemens totale beredvillighed til at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet og beskytte den Maritime Silkevej ved Bab el-Mandeb-strædet og Det Røde Hav. Han tilskyndede Kina til at spille en konstruktiv rolle i den politiske løsning af krigen i Yemen. Han tilskyndede også Kina til ikke at tage skridt, der kunne føre til en yderligere splittelse af landet mellem nord og syd.

Sharaf henviste her til beskyldninger om, at en kontrakt for nylig skulle være blevet indgået mellem den kinesiske telecom-gigant Huawei og eksilregeringen om at bygge et mobiltelefonsystem i områder i det sydlige Yemen, der kontrolleres af de Forenede Arabiske Emirater (U.A.E.) og saudiskstøttede, bevæbnede grupper. Den kinesiske regering anerkender ikke regeringen i Sana'a, som udenrigsminister Sharaf er medlem af, og anerkender i stedet den afsatte præsident Abed-Rabbo Mansour Hadis regering, der er i eksil i Saudi-Arabien, og som har meget lidt eller ingen kontrol over anliggender i Yemen. Kina hævder, at det følger FN's Sikkerhedsråds resolutioner.

Det Kinesiske Udenrigsministerium udgav Dokumentet for Kinas Politik over for den Arabiske Verden i januar 2016, et par dage forud for præsident Xi Jinpings besøg til hovednationerne i Sydvestasien: Egypten, Saudi-Arabien og Iran. Under sit besøg udtrykte præsident Xi de samme punkter, som blev omtalt i dokumentet, og som er vigtigheden i at afslutte konflikterne i området gennem en ånd af samarbejde og dialog, og at Kina er parat til at udvide den Nye Silkevejspolitik til området og være med til at genopbygge økonomierne, der er ødelagt af de senere års krige og konflikter, og at Kina tilbyder samarbejde omkring infrastruktur, kernekraft og landbrug til alle områdets nationer.

Yemens officielle nyhedsagentur Saba og andre aviser dækkede begivenheden.

Fr. Zepp-LaRouches videobudskab kan ses på Schiller Instituttets YouTube-kanal:
<https://www.youtube.com/watch?v=gnlHue8UlAo>

Trump, Xi og den Nye Silkevejsånd Nyt Paradigme Webcast torsdag, 9. nov., 2017, kl. 18 dansk tid, med Helga Zepp-LaRouche newparadigm.schillerinstitute .com

Den 8. nov., 2017, vil USA's præsident Donald Trump og Kinas præsident Xi Jinping mødes i Beijing, deres første personlige møde siden deres topmøde den 7. april i Mar-a-Lago, Florida. På dette møde gav Trump udtryk for sin glæde over at blive introduceret af Xi til det, Helga Zepp-LaRouche kalder »den Nye Silkevejsånd«. Den samarbejdende relation, der har udviklet sig mellem de to ledere, giver grund til optimisme og bør yderligere udvikle sig med deres møder i denne uge.

Det er grunden til, at det finansielle imperieoligarki og dets neokonservative talerør i medierne, og hvis politikker har bragt nationer ud på randen af Tredje Verdensskrig og finansielt bankerot, har optrappet sine bestræbelser vildt i et forsøg på at forhindre, at dette møde finder sted. Dette omfatter den juridiske morder Robert Muellers og hans kohorters aktiviteter mod Trump.

Tor I på, at de vil tillade, at en ærlig rapport om begivenhederne i Beijing og, mere generelt, om Trumps rejse til Asien, vil nå frem til jer, gennem deres 'fake news'-

medier?

Torsdag vil Helga Zepp-LaRouche give os en fuld opdatering om de begivenheder, der finder sted i Asien, og deres strategiske betydning, og give os sine indsigter i, hvilket potentiale, der er blevet skabt, for en succesfuld konsolidering af et Nyt Paradigme. Som hun har understreget, så vil kendskabet til sandheden give borgerne inspirationen til at handle for at skabe deres egen fremtid.

Trump i Asien: Det Nye Paradigme kan vokse frem i denne uge

Leder fra LaRouche PAC, USA, 7. nov., 2017 – På trods af de bedste (dvs., værste) bestræbelser fra de neokonservative Republikaneres, Obama/Hillary-demokraternes og briterne og Obamas efterretningsnetværks side, på at sabotere præsident Trumps historiske besøg i Asien, viser den diplomatiske rejse foreløbig lovende tegn på at se USA engagere sig i – og måske tilslutte sig – det nye paradigme for menneskeheden, som det defineres af Kinas Bælte & Vej Initiativ.

Ikke alene anklagede den »juridiske morder« Robert Mueller en tidligere Trump-kampagnemanager (over spørgsmål, der intet har at gøre med hverken Trump eller Rusland) umiddelbart før den planlagte rejse til Asien, men nu lækker han også information om, at han er i besiddelse af tilstrækkelige beviser til at anklage general Michael Flynn, hvilket kunne finde sted netop, som Trump holder møde med præsident Xi Jinping, eller, når han møder Vladimir Putin på sidelinjen af APEC-mødet i Vietnam i weekendens løb. Det er sikkert, at massemedierne vil forsøge

at begrave kendsgerningerne om Trumps aftaler i Asien under en spærreild af britiske 'fake news' om Russiagate.

Men, virkeligheden er i færd med at overvælde de britiske eventyr for børn. I dag er Trump i Sydkorea, hvor han har udtrykt optimisme mht., at en løsning på krisen i Nordkorea kommer i fokus, som et direkte resultat af Kina, der, sagde han, »forsøger meget hårdt at løse problemet«, såvel som også af en lignende støtte fra Rusland. Det må have fremkaldt hysteri i Mueller-lejren derhjemme.

I Kina sagde den nye, amerikanske ambassadør til Kina, Terry Branstad, til *Xinhua*, at der er enorm spænding på begge sider af Stillehavet over Trumps besøg og en dyb følelse af, at »dette kunne blive meget historisk og betydningsfuldt«. Han sagde, at der en plan om at »fremme økonomisk samarbejde og fremgang, både i Amerika og i Kina«.

I mellemtiden er begge de politiske partier i USA i en tilstand af opløsning – noget, som Lyndon LaRouche længe har hilst velkommen, og fremmet, som en nødvendig udvikling for at gøre det muligt for befolkningen at bryde ud af den spændetrøje, der hedder de politiske partier, og i stedet adressere sandheden direkte. Så langt tilbage som i 2004 skrev LaRouche, i artiklen, »Mod en ny Westfalsk Fredstraktat: Den kommende, eurasiske verden« (*Toward a Second Treaty of Westphalia: The Coming Eurasian World*):

»I en eksistentiel krise, såsom den nuværende, globale situation, der har disse eller lignende træk af truslen om et generelt sammenbrud af systemet, kommer faren hovedsageligt fra lederskabet, der forsømmer at bryde med de præetablerede tendenser, som former politikken; forsømmer at bryde på den måde, som præsident Franklin Roosevelt gjorde i sin valgkampagne i 1932, og med den vending i amerikansk politik, som han introducerede med start i sine allerførste timer i embedet ... Den store leder i en krisetid er en leder, hvis udvælgelse bryder de regler, de fordærvede regler, der udgør

*det relevante udtryk for den relevante, essentielle
korruption.»[1]*

I dag gjorde Helga Zepp-LaRouche opmærksom på ironien i krisen i det Demokratiske Parti. Her er de personer, der skriger op om »diktatur« i Rusland og Kina; som himler op om, at Xi Jinping er den nye Stalin, der nægter folket dets rettigheder, og som kun vælges af eliten. Dette ignorerer selvfølgelig det faktum, at både Putin og Xi Jinping nyder massiv støtte fra det overvældende flertal af befolkningen. Og nu ved verden (til dels takket være Donna Braziles bog, der blev udgivet i denne uge), at det åh, så demokratiske, Demokratiske Partis elite havde valgt deres præsidentkandidat, Hillary Clinton af Wall Street, over et år før det Demokratiske Partis primærvalg og konvent, hvor »folket« angiveligt skulle vælge sin kandidat. Og de saboterede hver af hendes opponenteres kampagne. Så meget for det, Lyndon LaRouche kalder »to-potte-systemet« (el. to-tosset-systemet; *'two potty system'*).

Foto: Præsident Donald J. Trump og frue Melania Trump besøger Sydkorea, 7. nov., 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

[1] (Se også
http://www.larouchepub.com/eiw/public/2005/2005_1-9/2005-1/index.html)

Helga Zepp-LaRouche skriver åbent brev

til den tyske præsident Steinmeier

4. nov., 2017 – Helga Zepp-LaRouche skrev et åbent brev til den tyske præsident, Frank-Walter Steinmeier, den 4. nov. (med titlen, »Antallet af flygtninge på globalt plan er nået op på 66 millioner: Vor planets kommende 50 år«), og som blev udløst af den tale, han holdt to dage tidligere på Singapore Management University.[1] Ved denne lejlighed nævnte han en foredragsrække, som seks universiteter i Singapore arrangerer i fællesskab, ved navn »At forestille sig de næste 50 år«, og bemærkede dernæst: »Jeg mener, dette er en dristig fremgangsmåde – og det er noget, vi i Tyskland burde gøre noget oftere. Vi bør se ind i fremtiden gennem et teleskop snarere end blot at se på den næste dag, det næste årsregnskab eller det næste valg.«

Helgas brev er udlagt på websiden for det politiske parti, hun er formand for i Tyskland, Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (**Bürgerrechtsbewegung Solidarität, BüSo**)

Helga Zepp-LaRouche hilste denne del af Steinmeiers tale velkommen:

»At høre dette fra Dem er et frisk vindpust, og man må blot håbe, det er kraftigt nok til at blæse over til forhandlingerne om en regeringskoalition i Berlin.«

✖ *»I betragtning af Deres Singapore-tale vil jeg gerne sende Dem den bog, min mand [Lyndon LaRouche] skrev i 2004, **Earth's Next Fifty Years** (Jordens kommende halvtreds år). I denne bog forudså han hele det nu synlige skifte af den strategiske dynamik over til Eurasien og definerede det højere niveau for tankegang, på hvilket menneskets fredelige samarbejde kan finde sted. Desuden er denne bog meget populær i mange asiatiske lande.«*

Zepp-LaRouche rapporterede i sit brev om de mange alarmerende tal, som FN's flygtningehøjkommissær, Filippo Grandi, kommer med den 2. nov. Fra 2009 og frem til i dag er antallet af fordrevne personer vokset fra 42 millioner til næsten 66 millioner.[2]

Det afgørende spørgsmål, skriver Zepp-LaRouche, er, hvordan man skal finde en *»humanistisk løsning på flygtningespørgsmålet og etablere fred«*. Idet hun henvender sig direkte til Steinmeier, fastslår hun, at dette er en personlig udfordring for ham *»som tidligere udenrigsminister og nuværende præsident for et betydningsfuldt land«*.

Ved den samme anledning i Singapore erkendte Steinmeier, at *»mange mennesker ser på den Europæiske Union eller USA og siger: 'Jamen, det her ser ikke særlig harmonisk ud'. Og mange mennesker ser på Kina og ser stabilitet og økonomisk vækst – uden nogen bevægelse mod større politisk frihed. Så Kina udgør en udfordring for Vesten – ikke alene en økonomisk og geopolitisk udfordring, men også en ideologisk udfordring«*.

Den del om udfordringen er korrekt, lød Zepp-LaRouches kommentar, men ikke af de årsager, man sædvanligvis tror på i Vesten. Kendsgerningen er, at Kinas udviklingsmodel har frembragt forbløffende resultater globalt, og kineserne er måske *»mere politisk frie, end de fleste mennesker i Vesten er«*, alt imens EU hidtil har nægtet at undersøge, hvorfor den har skabt en sådan mangel på harmoni.

Præsidenten for EU-parlamentet Antonio Tajani udtalte i bemærkninger for det tunesiske parlament den 30. okt., at Europa burde investere €40 mia. i Afrika i stedet for de €3,7 mia., der nu er afsat i EU's budget, for at lancere en effektiv Marshallplan. Zepp-LaRouche hilste et sådant initiativ velkommen, men manede til forsigtighed og sagde, at, hvis en sådan plan kun blev udtænkt til at modgå Kinas indflydelse i Afrika, er den dømt til at slå fejl, *»for den 'Nye Silkevejsånd' er smitsom, alt imens en insisteren på*

bureaukratiske regler, der blot dækker over de geopolitiske hensigter bag, ikke er».

Den ideologiske udfordring, som Kina udgør, fortsatte Zepp-LaRouche, involverer »erkendelsen af, at den vægt, man lægger på den almene velfærd, måske repræsenterer en lige så høj værdi som individuel frihed«, og at det »ikke må udgøre en modsigelse, hvis man tænker som Friedrich Schiller, at frihed ligger i nødvendighed«.

Hun slutter med en anbefaling til Frank-Walter Steinmeier om, at han bør acceptere og byde velkommen, Kinas tilbud om samarbejde om den Nye Silkevej.

[1] Se
<http://www.bundespraesident.de/SharedDocs/Reden/EN/Frank-Walter-Steinmeier/Reden/2017/11/171102-Singapore-University.html>

[2]
Se <https://reliefweb.int/report/world/statement-united-nations-security-council-filippo-grandi-united-nations-high>

**Udsigten til nye økonomiske
bånd
mellem Kina og USA i en 'Ny
Æra'
får London-slænget til at gå**

amok

Leder fra LaRouche PAC, USA, 6. nov., 2017 – Ved afslutningen af præsident Trumps besøg til Japan i dag – det første af de i alt fem nationer, han skal besøge på sin Asien-rejse – er der lækket nogle oplysninger om noget af det økonomiske indhold, der forventes drøftet på Trumps møde på torsdag med den kinesiske præsident Xi Jinping; og den blotte udsigt til dette er bandlyst i London/Wall Street-aksen, der er fast besluttet på at beholde sit mislykkede, monetaristiske system for udplyndring, geopolitik og krig, koste, hvad det vil.

Efter besøget til Sydkorea i morgen og aktiviteter i Kina onsdag, vil Trump og Xi mødes den 9. november i Beijings Folkets Store Hal, hvor, siges det, man vil annoncere, at den uafhængige, kinesiske rigdomsfond, China Investment Corp. (CIC) vil indgå i en enhed med Goldman Sachs, med kinesisk finansiering af investeringer i amerikansk, fysisk økonomi som formål. Dette blev, uden kildeangivelse, rapporteret i dagens *Wall Street Journal* (der ellers har brokket sig og jamret over, at Kina ikke åbnede tilstrækkeligt op for Wall Streets indtræden).

Man forventer annoncering af andre hensigtserklæringer for kinesisk-amerikanske erhvervsrelationer, for aftaler om energi, landbrug, transport, osv. Handelsminister Wilbur Ross er på vej til Kina med en delegation af ledere fra 29 amerikanske firmaer.

Der har været ubekræftede forlydender om en investering på omkring \$5 mia. til CIC-Goldman Sachs-projektet. Men målene for investeringerne siges at omfatte højteknologisk varefremstilling, jernbaner, hovedveje og lignende kategorier, der falder uden for området for fast ejendom. Mulighederne i USA inden for disse områder er enorme, i betragtning af det desperate behov for byggeri af infrastruktur i katastrofeområderne, der har været ramt af orkaner og brande,

samt i afgørende zoner med forfalden infrastruktur i hele landet, såsom New York/New Jerseys transportsystem og de aldrende sluser og dæmninger på De Store Søer og floderne, osv.

Det, der er nødvendigt på den amerikanske side, ud over en »kick-start«-enhed som eksemplificeret med CIC-Goldman-initiativet, er en nationalbank, der tjener nationen, og som kan modtage og dirigere enorme mængder af investeringer og kreditter inden for rammerne af et banksystem, der er reorganiseret efter Glass/Steagall-lovens principper. Kinesiske investeringer, inklusive konvertering af beholdninger i eksisterende, amerikansk statsgæld til i stedet at ligge til grund for gæld, der er infrastrukturrelateret, er mere end velkomne.

Det, der i denne uge står på spil i Beijing, er konceptet for »Kinesisk-amerikanske bånd i en Ny Æra«, rapporterede *Xinhua* i dag med reference til præsident Xis fremlæggelse af en Ny Æra på det nyligt afsluttede, KKP's 19. Nationalkongres. *Xinhua* bemærker, at »de kinesisk-amerikanske bånd er afgørende for en ny type af internationale relationer og for fællesskabet for menneskehedens fælles fremtid. Siden Trump blev indsat i embedet, har de to ledere bevaret en tæt kontakt, inklusive personlige møder, telefonsamtaler og meddelelser til hinanden ... [Denne uges] møde er af stor betydning for de kinesisk-amerikanske relationer og for fred, stabilitet og fremgang i det asiatiske Stillehavsområde, og i verden«.

Denne favorable sammenhæng forklarer timingen for udløsningen af et vildt Russiagate-angreb mod Wilbur Ross, lederen af den amerikanske erhvervsdelegation, der skal slutte sig til Trump i Kina. Operationen mod Ross har en klassisk, britisk *modus operandi* for beskidte tricks. I løbet af den forgangne weekend, kom der anklager ud i britiske og tyske medier om, at Ross har hemmelige, belastende, russiske forretningsforbindelser, baseret på data i optegnelser, der for nylig er dukket op, ved navn »Paradis-papirerne«. Det er

en gentagelse af hit-operationen fra 2015, »Panama-papirerne«, som blev lanceret imod bestemte personer. I dag er denne smædekampagne i alle de amerikanske medier, med britiske »eksperter«, såsom Londonavisen *Guardians* Jon Swaine, der er gæst på National Public Radio. Dagens hovedoverskrift i *Washington Post* lyder, »Lækkede filer forbinder USA's handelsminister til Putin-allierede«. Ross fordømte angrebet som »fuldstændig forkert«, da han i går talte med CNBC, aftenen før sin afrejse til Kina.

Kendsgerningen er den, at muligheden for bevægelser mod en »Ny Æra«, fra Trumps dage, 8.-10. nov., i Kina, er i live og har det godt. Han vil dernæst mødes med den russiske præsident Vladimir Putin i forbindelse med APEC-topmødet i Vietnam, og med den indiske premierminister Narendra Modi på sidelinjerne af ASEAN/Østasiatisk topmøde i Filippinerne.

Foto: Præsident Donald J. Trump og frue Melania Trump besøger Japan. 6. nov., 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Trump's udfordring i Asien er hans økonomi derhjemme; Kinas Bælte & Vej tilbyder vejen til en løsning

Sidste nyt: 5. nov., 2017: Et forsøg på at køre præsident Donald Trumps forestående møder med Kinas præsident Xi, Ruslands præsident Putin og andre ledere, af sporet, blev søndag lanceret i tyske og britiske medier. Disse medier rapporterer, at handelsminister Wilbur Ross, der ledsager

præsidenten til Asien, er under russisk indflydelse, baseret på en indirekte investering i et shippingfirma på Marshall-øerne. Den underliggende rapport er tydeligvis blevet udarbejdet forud for rejsen og er udkommet fra International Consortium of Investigative Journalists.

Leder fra LaRouche PAC, USA, 5. nov., 2017 – Præsident Donald Trump blev den 4. nov. hårdt presset af interviewer fra Fox News, Laura Ingraham, om krav om strategisk adgang til Kinas finansielle markeder, store handelskoncessioner, bekendelser om at »stjæle intellektuel ejendom«, og så videre, og så videre, når han skal mødes med Kinas præsident Xi Jinping. Det skal især bemærkes, at Trump svarede, at han *ikke* tog til Asien for at stille disse krav, fordi hans store interesse ligger i at løse atomvåbenkrisen omkring Nordkorea, og fordi han har en særdeles god arbejdsrelation med præsident Xi.

I nattens løb den 4. nov., mens han fløj fra Hawaii til Japan, bekræftede præsident Trump, at han skal have et tredje møde med den russiske præsident Putin i forbindelse med APEC-topmødet i Da Nang, Vietnam.

Præcis, som han har gjort, siden før han blev valgt, trodser Trump atter Londons og Wall Streets politik med hensyn til Kina og Rusland, og det er grunden til, at disse kræfter fortsat indsætter den juridiske morder, Robert Mueller, og britisk efterretning, til at forsøge at tvinge præsidenten ud af embedet.

Tidligere chef for Goldman Sachs og tidligere finansminister Hank Paulson repræsenterede Wall Street og City of London i en kronik i *Washington Post* søndag, hvor han krævede, at, med Xi, »burde Trump være strategisk og insisterende mht. at forsvare Amerikas industrier i fremtiden, i særdeleshed inden for finansielle tjenesteydelser«, og burde insistere på, at Kinas finansmarkeder åbner op for investeringsbank-/hedgefund-modellen. Samme dag udløste Londonavisen *Times* et langt angreb på Putin og Trump, og som hævdede, at det »endelig står

fuldstændig klart«, at både Brexit og valget af Trump var indbydes forbundne resultater af den samme, onde indflydelse fra »Putins venner«. (Dette er utvivlsomt også kilden til de transatlantiske økonomiers 10 år lange stagnation!)

Trump's afgørende opposition mod disse 'Rumleskaft-lignende' imperietiltag betyder, at der er et enormt potentiale for »win-win«-samarbejde som resultat af denne Asien-rejse.

Men den virkelige udfordring for Trump er at forstå, hvor stort, behovet for USA's økonomi – for slet ikke at tale om Europas – er for fordelene ved at tilslutte sig Kinas Bælte & Vej Initiativ, og for at forfølge et nyt paradigme for gensidigt fordelagtige, nye infrastrukturprojekter og videnskabelige gennembrud.

Trump tog til Asien, mens han pralede med USA's aktiemarkeder og »2 million nye jobs«; men Amerikas arbejderes reelle lønninger falder fortsat, 90 % af disse jobs er ikke produktive; og den amerikanske arbejdsstyrke holdes i en nedgangstilstand pga. den eksploderende epidemi af narko- og alkoholafhængighed, affødt af afindustrialiseringen.

Og, i kølvandet på de mange katastrofer med orkaner og brande, fremkommer der nu krav om omgående byggeri af ny infrastruktur til beskyttelse af befolkningen, og som løber op i hundreder af milliarder af dollar i investeringer, der er nødvendige *nu*. Dette er, bortset fra at være nødvendigt for at redde liv og bevare økonomisk produktivitet, det enkeltstående område, hvorfra produktiv, vellønnet beskæftigelse vil komme.

Dette var Trump's valgsignatur, som hidtil ikke er blevet initieret. Den eneste, nye infrastruktur, der foreløbig er blevet lanceret i de orkanramte områder i USA, er en ny kystpipeline i Texas, som finansieres af PowerChina. Linjerne af økonomisk innovation, som Wall Street hævder, Trump må tvinge ned i halsen på Kina, bliver allerede hurtigst forfulgt i Kina, takket være præsident Xi.

Den enkeltstående vej til det, Trump førte kampagne for, er igennem en genindførelse af Glass/Steagall og en nationalbank efter Hamiltons principper således, som det er skitseret af EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, og gennem at USA tilslutter sig »Bælte & Vej«-politikken.

Dette er værd at kæmpe for; det inkluderer at lukke Muellers heksejagt ned sådan, som medlemmer af USA's Kongres er begyndt at kræve.

Foto: Præsident Donald J. Trump holder tale på Yokota Flybase, Japan, 5. nov., 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Schiller Instituttets Venner interviewer Christian Larsen, leder af Hjørring Musikskole, om Hjørring- modellen for gratis musikundervisning for alle børn

Leder af Hjørring
Musikskole, Christian

Larsen.

Michelle Rasmussen, Schiller
Instituttet; kandidat KV
2017 i København.

Michelle Rasmussen, der opstiller til kommunal- og
regionsrådsvalg i København for Schiller Instituttets Venner,
interviewede Christian Larsen den 3. nov. 2017.

**Se alle kandidater i København, Brøndby,
Aarhus og Randers: <http://sive.dk/>**

 København, 21. august, 2017 (Schiller Instituttet) – DR.dk
Nordjylland rapporterer, at i Hjørring kommune, der har
65.000 indbyggere, »skal alle børn lære at spille et
instrument. I børnehaven skal de lære at spille violin.
Derefter skal de, frem til og med 5. klasse, have undervisning
i forskellige instrumenter, korundervisning, og så skal de
spille i orkester«.

I det kommende skoleår vil 1085 børn deltage i projektet, og
på sigt er det hensigten, at alle børn skal deltage. Hjørring
Musiske Skole har bl.a. indkøbt flere hundrede violiner og
andre orkesterinstrumenter.

Christian Larsen, leder af Hjørrings Musiske Skole, sagde: »Vi
gør det, fordi det er sjovt, og fordi børn netop i den alder
har et meget stor potentiale til at udvikle hjernen, og når du
spiller musik udvikler du dig kognitivt, motorisk og også
følelsesmæssigt.«

I en baggrundssamtale med Schiller Instituttet tilføjede
Christian Larsen også, socialt. Ideen startede i 2010 med et
ønske fra græsrodder om at gentage en dansk version af

Venezuelas El Sistema orkester-massebevægelse. Principperne for den danske version var, at det skulle være gratis, åbent for alle børn, med flere timers øvelse om ugen, fokusere på musisk udtryk snarere end teknik, understrege fællesskabet snarere end individet og omfatte »peer-to-peer« undervisning, hvor børn underviser børn ved siden af de voksnes undervisning. Projektet i Hjørring startede i 2011 med et enkelt orkester.

Omkostninger for det aktuelle projekt deles mellem skolesystemet og musikskolen. Samarbejdet er baseret på gensidig værdiskabelse og var ikke afhængigt af »nye penge« i systemet, men krævede blot en ændring i tankegang. De håber, det vil blive en model, som andre byer vil vedtage.

Siden rapporten på dansk fjernsyn, har der været stor, positiv feedback, og der er også flere former for græsrodsprojekter for musik i flere andre danske byer.

Christian Larsen understregede, at musikprojektet udvikler børns evne til at tænke kreativt, uden på forhånd at vide, hvad man skal gøre – at tænke uden på forhånd at få svaret at vide.

En mor, der blev interviewet i DR-artiklen, var også glad for, at hendes barn deltog i klassisk musik, som ikke mange i hendes egen generation i har været udsat for.

<http://www.dr.dk/nyheder/regionale/nordjylland/i-hjoerring-kommune-skal-alle-boern-laere-spille-musik-fra-de-er-fire>

Helga Zepp-LaRouche: Aftenen før præsident Trumps strategiske rejse til Asien: På trods af en verden i fare, blomstrer »Silkevejsånden«. Dansk udskrift; Schiller Institut Nyt Paradigme Webcast, 2. nov., 2017

Jeg mener, at folk, der ligesom er hjernevasket af de vestlige medier, og det, vi ofte finder i gaderne, ved vore informationsborde, hvor folk siger, »Åh, jeg stoler ikke på kineserne«; jeg ville bede disse mennesker om simpelt hen at undersøge tingene lidt og gøre sig mere bekendt med det, som er kinesernes overordnede plan, og ikke lade sig nøje med mediernes rapporter imod Kina. Hvorfor skulle folk tro på medierne om Kina, når disse medier så åbenlyst lyver om så mange andre spørgsmål? Så jeg ville ønske, at tilhørerne – I – åbner jeres tanker og åbner jeres hjerter og selv finder ud af det. For jeg mener, at det, vi i øjeblikket er vidne til, er en af de mest exceptionelle forandringer i menneskets historie: For, hvis denne kinesiske model lykkes, så ville faren for krig og faren for den menneskelige races udslettelse gennem anvendelse af atomvåben, f.eks., for altid være overvundet. Og det er ganske bestemt noget, jeg mener, det er værd at forsøge at opnå. ...

Download (PDF, Unknown)